

TÍTULO V

Entrada en vigor

Artigo 15.

Este contrato entrará en vigor no momento en que sexa asinado por ambas as partes e vaia acompañado do referendo anexo do comisario da exposición.

MINISTERIO DE FOMENTO

18968 *REAL DECRETO 1185/2006, do 16 de outubro, polo que se aproba o Regulamento polo que se regulan as radiocomunicacións marítimas a bordo dos buques civís españois. («BOE» 261, do 1-11-2006.)*

A Conferencia dos Gobernos contratantes do Convenio internacional para a seguranza da vida humana no mar (SOLAS) de 1974 aprobou o 9 de novembro de 1988 unha serie de emendas referentes ás radiocomunicacións para o Sistema Mundial de Socorro e Seguranza Marítimos (SMSSM) que, entre outras consecuencias, supuxo a substitución do capítulo IV, intitulado Radiocomunicacións.

As devanditas emendas foron publicadas no Boletín Oficial del Estado o 19 de maio de 1990 aínda que non alcanzaron plena efectividade ata o 1 de febreiro de 1999.

Dado que o Convenio SOLAS ten un ámbito de aplicación restrinxido, debido a que só afecta determinados buques de pasaxe, a Organización Marítima Internacional recomendoulles ás administracións marítimas que fagan efectivas as normas do Sistema Mundial de Socorro e Seguranza Marítimos mesmo para os buques aos cales non lles é de aplicación o Convenio SOLAS.

Por iso, un primeiro obxectivo do regulamento que se aproba mediante este real decreto consiste en estender a aplicación das citadas normas, ata onde resulta posible, aos buques que non contaban ata o de agora con ningunha cobertura legal en materia de radiocomunicacións.

No que afecta os buques pesqueiros de eslora igual ou superior a 24 metros, a súa regulación está recollida no Real decreto 1032/1999, do 18 de xuño, que determina as normas de seguranza que deben cumprir os devanditos buques e que incorporou ao ordenamento xurídico español a Directiva 97/70/CE do Consello, do 11 de decembro de 1997, pola que se establece un réxime harmonizado de seguranza para os citados buques. O regulamento que agora se aproba pretende completar e precisar, para este tipo de buques, as prescricións en materia de radiocomunicacións marítimas recollidas na normativa reguladora.

Este regulamento vén solucionar, igualmente, outras dúas cuestións relacionadas coa aplicación do Convenio SOLAS. Ao ser este un convenio de prescricións mínimas, considerouse conveniente, en primeiro lugar, estender as súas exixencias a buques que, en principio, non estaban incluídos dentro do seu ámbito regulador e, en segundo termo, concrétnanse as regras aplicables naquelas materias para as cales o convenio lles outorga ás autoridades marítimas nacionais liberdade de optar entre diferentes alternativas posibles.

Este regulamento, finalmente, pretende acabar coa dispersión e heteroxeneidade existente na regulación das radiocomunicacións marítimas en España, proporcionando un soporte normativo adecuado e suficiente, que comporte a substitución de normas que quedaron obsoletas, como son a Orde do 10 de agosto de 1957, pola que se

aproba o texto refundido das normas reguladoras da inspección radiomarítima e a Orde do 10 de xuño de 1975 sobre regulación do uso de frecuencias e clases de emisión polas instalacións de radio nos buques.

Este real decreto dítase ao abeiro das competencias que o artigo 149.1.20.^a da Constitución lle atribúe ao Estado no ámbito da mariña mercante, cuxo contido quedou definido no artigo 6 da Lei 27/1992, do 24 de novembro, de portos do Estado e da mariña mercante, entre os que inclúe, nas alíneas c) e d) do punto primeiro, a seguranza da navegación, da vida humana no mar e a seguranza marítima. Pola súa vez, o artigo 86 da Lei 27/1992 atribúelle ao Ministerio de Fomento a facultade para regular a devandita materia, así como a ordenación e o control das inspeccións e controis técnicos e radioeléctricos dos buques españois.

Cumpriuse o trámite de comunicación previa á Comisión da Unión Europea para os efectos previstos no Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo, que regula a remisión de información en materia de normas e regulamentacións técnicas e regulamentos relativos aos servizos da sociedade da información.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Fomento, coa aprobación previa do ministro de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación de Consello de Ministros na súa reunión do día 13 de outubro de 2006,

DISPONGO:

Artigo único. *Aprobación do regulamento.*

Apróbase o Regulamento polo que se regulan as radiocomunicacións marítimas a bordo dos buques civís españois que se insire a continuación deste real decreto.

Disposición adicional primeira. *Inspección e certificación.*

As inspeccións e a extensión de certificados aos buques en materia radioelétrica regularase polo disposto no Regulamento de inspección e certificación de buques civís, aprobado polo Real decreto 1837/2000, do 10 de novembro.

Disposición adicional segunda. *Empresas instaladoras e de reparación e mantemento de equipamentos radioeléctricos nos buques.*

Non lles será de aplicación ás empresas instaladoras e de reparación e mantemento de equipamentos radioelétricos nos buques o disposto no artigo 15 do Real decreto 401/2003, do 4 de abril, polo que se aproba o Regulamento regulador das infraestruturas comúns de telecomunicacións para o acceso aos servizos de telecomunicación no interior dos edificios e da actividade de instalación de equipamentos e sistemas de telecomunicacións.

Disposición adicional terceira. *Creación do Rexistro de empresas instaladoras, de reparación e mantemento de equipamentos radioelétricos dos buques.*

Créase, na Dirección Xeral da Mariña Mercante, o Rexistro de empresas instaladoras, de reparación e mantemento de equipamentos radioelétricos dos buques, que terá carácter administrativo.

Disposición transitoria primeira. *Empresas instaladoras inscritas no Rexistro de empresas instaladoras de telecomunicacións.*

As empresas instaladoras que realicen as actividades de reparación e mantemento de equipamentos radioeléc-

tricos en buques, que na data de entrada en vigor deste real decreto se encontrasen inscritas no Rexistro de empresas instaladoras de telecomunicación, dependente da Secretaría de Estado de Telecomunicacións e para a Sociedade da Información, disporán dun prazo de seis meses para a súa inscrición no Rexistro de empresas instaladoras, de reparación e mantemento de equipamentos radioelétricos dos buques.

Será compatible a inscrición en ambos os dous rexistros.

Disposición transitoria segunda. *Escoita continua na frecuencia de socorro.*

Mentres permanezan no mar, todos os buques españois manterán, ata o 1 de febreiro de 2007 ou ata a data que determine a Dirección Xeral da Mariña Mercante, unha escoita continua na frecuencia de socorro de 156,800 MHzd (canle 16 de VHF), utilizada en radiotelefonía. Esta escoita realizarase desde o posto de goberno do buque.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

1. Queda derogada a Orde do 10 de agosto de 1957, pola que se aproba o novo texto refundido das normas reguladoras da inspección radiomarítima do Estado e a Orde do 10 de xuño de 1975, sobre normas xerais que regulan o uso de frecuencias e clases de emisión polas estacións de radio nos buques e condicións que deben reunir estas.

2. Quedan derogadas igualmente cantas disposicións de igual e inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro da competencia que o artigo 149.1.20.^a da Constitución lle atribúe ao Estado en materia de mariña mercante.

Disposición derradeira segunda. *Habilitación normativa.*

O ministro de Fomento ditará as disposicións que resulten necesarias para o desenvolvemento e execución deste real decreto.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor aos tres meses da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 16 de outubro de 2006.

JUAN CARLOS R.

A ministra de Fomento,
MAGDALENA ÁLVAREZ ARZA

REGULAMENTO POLO QUE SE REGULAN AS RADIOCOMUNICACIÓNS MARÍTIMAS A BORDO DOS BUQUES CIVÍS ESPAÑOIS

CAPÍTULO I

Réxime xeral

SECCIÓN 1.ª DISPOSICIÓN XERAIS

Artigo 1. *Obxecto.*

Este regulamento ten por obxecto establecer a regulación das radiocomunicacións marítimas e das instalacións radioelétricas a bordo dos buques civís españois destinadas a emisións do servizo móbil marítimo regulado no

Regulamento de radiocomunicacións da Unión Internacional de Telecomunicacións, desde a perspectiva da tutela da seguranza marítima.

O seu contido enténdese sen prexuízo do disposto na Lei 32/2003, do 3 de novembro, xeral de telecomunicacións e a súa normativa de desenvolvemento, así como de calquera outra norma que lles puidese resultar de aplicación.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

1. O disposto neste regulamento será de aplicación aos buques civís españois, coas especialidades que se indican nos puntos seguintes.

2. Os buques mercantes españois suxeitos ás prescricións do Convenio Internacional para a Seguranza da Vida Humana no Mar (SOLAS) de 1974 rexeranse, en materia de radiocomunicacións marítimas, pola normativa seguinte:

a) Preceptos aplicables do Convenio SOLAS e polas especificacións contidas no capítulo II, sección 1.ª, deste regulamento.

b) Regulamentación complementaria e autónoma que se establece para esta categoría de buques no capítulo II, sección 2.^a

3. Os buques mercantes de pasaxe incluídos no ámbito de aplicación do Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, sobre regras e normas de seguranza aplicables aos buques que realicen travesías entre portos españois, rexeranse en materia de radiocomunicacións polos preceptos aplicables do citado real decreto e do Convenio SOLAS, e no que atinxe ao Sistema Mundial de Socorro e Seguranza Marítimos (SMSSM) polo disposto no artigo 6. 2 do citado real decreto, así como polas especificacións ao Convenio SOLAS levadas a cabo pola Administración marítima, que se mencionan na sección 1.ª do capítulo II.

4. Os buques pesqueiros españois suxeitos ás prescricións do Real decreto 1032/1999, do 18 de xuño, que determina as normas de seguranza que deberán cumprir os buques pesqueiros de eslora igual ou superior a 24 metros, rexeranse, en materia de radiocomunicacións marítimas, polos preceptos aplicables do citado real decreto e a normativa que o complementa, contida no que afecta as radiocomunicacións marítimas no capítulo III deste regulamento.

5. Os buques mercantes españois alleos ao ámbito de aplicación do Convenio SOLAS e ao do Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, os buques pesqueiros españois non regulados polo Real decreto 1032/1999, do 18 de xullo, os buques de recreo, os buques de carga e servizos de porto que saen ao mar (clase T) menores de 300 toneladas, os buques de servizos de porto que non saen ao mar (clase S) e, en xeral, os restantes buques civís españois rexeranse, en materia de radiocomunicacións marítimas, pola regulamentación recollida no capítulo IV deste regulamento, con base nas competencias de ordenación sobre seguranza da vida humana no mar e da navegación que o artigo 86.1 da Lei 27/1992, do 24 de novembro, de portos do Estado e da mariña mercante lle atribúe ao Ministerio de Fomento.

Artigo 3. *Definicións.*

1. Aos buques a que se refire o artigo 2.2 deste regulamento seranlles de aplicación as definicións contidas na regra 2 do capítulo IV do Convenio SOLAS, así como as que se fixan no punto 5, alíneas a), b), c), d), e), f), g), h) e i).

2. Aos buques a que se refire o artigo 2.3 deste regulamento seranlles de aplicación as definicións contidas na regra 2 do capítulo IV do Convenio SOLAS, as contidas no Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, así como as que se

fixan no punto 5, alíneas a), b), c), d), e), f), g), h) e i) deste artigo.

3. Aos buques a que se refire o artigo 2.4 deste regulamento seranlles de aplicación as definicións contidas na regra 2 do anexo ao Protocolo de Torremolinos, as contidas no artigo 2 do Real decreto 1032/1999, do 18 de xullo, así como as que se recollen no punto 5, alíneas a), b), c), d), e), f), g), h) e i) deste artigo.

4. Aos buques a que se refire o artigo 2.5 deste regulamento seranlles de aplicación as definicións que se recollen no punto 5 deste artigo, aos buques de recreo, as contidas no punto 6, e aos de pesca non incluídos no ámbito de aplicación do Real decreto 1032/1999, do 18 de xullo, as do punto 7 deste artigo.

5. Para os efectos deste regulamento enténdese por:

a) «Alerta de socorro»: unha chamada selectiva dixital, con formato de chamada de socorro, nas bandas empregadas para as comunicacións terreaís ou con formato de mensaxe de socorro; neste caso retransmítese por medio de estacións espaciais. A transmisión dunha alerta de socorro indica que unha unidade móbil ou persoa está en perigo e necesita auxilio inmediato. O formato das chamadas de socorro e as mensaxes de socorro axustaranse ao disposto no Regulamento de radiocomunicacións e recomendacións do sector de radiocomunicacións da Unión Internacional de Telecomunicacións (UIT).

b) Identidades do «Sistema Mundial de Socorro e Seguraza Marítimos» (SMSSM): as identidades do servizo móbil marítimo, o distintivo de chamada do buque, as identidades de Inmarsat e, en certos casos, a identidade do número de serie que poden ser transmitidas polo equipamento dun buque e que serven para identificar o devandito buque.

c) «Operador Xeral do Sistema Mundial de Socorro e Seguraza Marítimos» (COG): a persoa que dispoña do certificado axeitado, axustado ás disposicións do Regulamento de radiocomunicacións e da Orde FOM/2296/2002, do 4 de setembro, pola que se regulan os programas de formación dos títulos profesionais de mariñeiros de ponte e de máquinas da mariña mercante, e de patrón portuario, así como os certificados de especialidade acreditativos da competencia profesional. O mencionado certificado habilita os seus posuidores para operaren as estacións de barco, calquera que sexa o seu porte ou clasificación, en todas as zonas marítimas do SMSSM.

d) «Operador Restringido do Sistema Mundial de Socorro e Seguraza Marítimos» (COR): a persoa que dispoña do certificado axeitado, axustado ás disposicións do Regulamento de radiocomunicacións e da Orde FOM/2296/2002. O mencionado certificado habilita os seus posuidores para operaren as estacións de barco unicamente na zona marítima A1 do SMSSM.

e) «Equipamento autorizado»: no ámbito das radiocomunicacións marítimas considerarase autorizado todo equipamento ou dispositivo radioelétrico que cumpra coas disposicións do Real decreto 809/1999, do 14 de maio, polo que se regulan os requisitos que deben reunir os equipamentos mariños destinados a ser embarcados nos buques, en aplicación da Directiva 96/98/CE, así como co Real decreto 1890/2000, do 10 de novembro, polo que se aproba o procedemento para a avaliación da conformidade dos aparellos de telecomunicacións.

f) «Número de rexistro»: autorización que a Administración marítima expide aos equipamentos radioelétricos que cumpren coas disposicións específicas indicadas na alínea e) e sexan declarados aptos para ser instalados a bordo dun buque nacional.

O devandito número comprenderá todos os equipamentos que sexan idénticos en todas as súas características e funcionalidades ao tipo e modelo de equipamento obxecto da autorización. Nesta autorización irán reflecti-

dos os datos do equipamento, unha breve descrición técnica deste, uso a que se destina e período de validez, así como os datos do solicitante.

g) «Especificación técnica»: as características técnicas do equipamento relativas a niveis de calidade, protección de perturbacións electromagnéticas, métodos de probas e utilización adecuada do espectro radioelétrico, segundo establece a UIT para cada tipo de equipamento. Cada equipamento que forme parte dunha instalación radioelétrica a bordo deberá cumprir co indicado neste regulamento e coas especificacións técnicas que lle sexan de aplicación.

h) «Eslora (L)» e «arqueo en GT»: a eslora (L) e o arqueo do buque segundo se atopan definidos no artigo 2 do Regulamento de inspección e certificación de buques civís. Estas denominacións aplicaranse a todos aqueles buques en que a eslora ou o arqueo sirvan para determinar o equipamento radioelétrico do cal deban ir provistos.

i) «Equipamentos radioelétricos» ou «instalacións radioelétricas dos buques»: os equipamentos ou instalacións a bordo de buques cuxo uso se destine tanto a radiocomunicacións coma á radionavegación marítima, así como aqueles elementos que formen parte destes ou interveñan no seu funcionamento.

j) «Comunicacións de ponte a ponte»: comunicacións sobre seguraza mantidas entre os buques nos postos desde os cales se gobernan normalmente estes.

k) «Escoita continua»: escoita continua non interrompida, salvo durante os breves intervalos en que a capacidade de recepción do buque estea entorpecida ou bloqueada polas súas propias comunicacións ou cando as súas instalacións sexan obxecto de mantemento ou verificación periódicos.

l) «Chamada selectiva dixital (LSD)»: técnica que utiliza códigos dixitais e que lle dá a unha estación radioelétrica a posibilidade de establecer contacto con outra estación, ou cun grupo de estacións, e transmitirilles información cumprindo coas recomendacións pertinentes do Sector de Radiocomunicacións da UIT.

m) «Telegrafía de impresión directa»: técnicas telegráficas automatizadas que cumpren coas recomendacións pertinentes do sector de radiocomunicacións da UIT.

n) «Radiocomunicacións xerais» tráfico operacional e de correspondencia pública que pode incluír o tráfico relacionado coa seguraza distinta da das mensaxes de socorro, urxencia e seguraza, que se cursa por medios radioelétricos.

ñ) «INMARSAT»: organización privada (Inmarsat Ltd.), que opera nunha constelación de satélites xeoestacionarios e proporciona o segmento espacial para a prestación tanto de servizos comerciais como aqueles relativos á seguraza marítima no ámbito do SMSSM.

o) «Servizo NAVTEX internacional»: coordinación da transmisión e recepción automática en 518 kHz de información sobre seguraza marítima mediante telegrafía de impresión directa de banda estreita utilizando o idioma inglés.

p) «Localización»: determinación da situación de buques, aeronaves, vehículos ou persoas necesitadas de socorro.

q) «Información sobre seguraza marítima»: radioavisos náuticos e meteorolóxicos, prognósticos meteorolóxicos e outras mensaxes urxentes relativas á seguraza que se transmiten aos buques.

r) «Servizo de satélites de órbita polar»: servizo baseado en satélites de órbita polar, mediante o cal se reciben e retransmiten alertas de socorro procedentes de radiobalizas de localización de sinistros por satélite e se determina a situación destas.

s) «Regulamento de radiocomunicacións»: o Regulamento de radiocomunicacións anexo ao Convenio da

Unión Internacional de Telecomunicacións que estea en vigor en cada momento.

t) «Zona marítima A1»: zona comprendida no ámbito de cobertura radiotelefónica de, como mínimo, unha estación costeira de ondas métricas, na cal se disporá continuamente da alerta de chamada selectiva dixital (LSD) e cuxa extensión está delimitada polo Goberno contratante interesado.

u) «Zona marítima A2»: zona da cal se exclúe a zona marítima A1 comprendida no ámbito de cobertura radiotelefónica de, como mínimo, unha estación costeira de ondas hectométricas, na cal se disporá continuamente da alerta de LSD e cuxa extensión está delimitada polo Goberno contratante interesado.

v) «Zona marítima A3»: zona da cal se exclúen as zonas marítimas A1 e A2, comprendida no ámbito de cobertura dun satélite xeoestacionario de INMARSAT, na cal se disporá continuamente da alerta.

w) «Zona marítima A4»: calquera das demais zonas que quedan fóra das zonas marítimas A1, A2 e A3.

x) «Estación costeira»: estación terrestre do servizo móbil marítimo.

y) Os conceptos que non se atopan expresamente definidos neste regulamento terán o significado previsto na normativa de telecomunicacións en vigor e, no seu defecto, no Regulamento de radiocomunicacións da Unión Internacional de Telecomunicacións (UIT) ou nos convenios da Organización Marítima Internacional (OMI).

6. Para efectos do equipamento radioeléctrico de que deben ir provistos os buques de recreo, as zonas de navegación polas cales poden navegar defínense e precísanse do seguinte xeito:

a) «Zona de navegación 1»: zona de navegación ilimitada.

b) «Zona de navegación 2»: navegación na zona abranguida entre a costa e a liña paralela a ela trazada a 60 millas.

c) «Zona de navegación 3»: navegación na zona abranguida entre a costa e a liña paralela a ela trazada a 25 millas.

d) «Zona de navegación 4»: navegación na zona abranguida entre a costa e a liña paralela a ela trazada a 12 millas.

e) «Zona de navegación 5»: navegación na cal a embarcación non se afaste máis de 5 millas dun abrigoiro ou praia accesible.

f) «Zona de navegación 6»: navegación na cal a embarcación non se afaste máis de 2 millas dun abrigoiro ou praia accesible.

g) «Zona de navegación 7»: navegación para augas costeiras protexidas, portos, radas, baías abrigadas e augas protexidas en xeral.

7. Para efectos do equipamento radioeléctrico de que deben ir provistos, os buques de pesca comprendidos no ámbito de aplicación do capítulo IV deste regulamento defínense do seguinte modo:

a) «Buques e embarcacións de pesca local»: a que se efectúa sen afastarse da costa máis de 10 millas.

b) «Buques e embarcacións de pesca de litoral»: a que se practica dentro da zona comprendida entre o litoral e a liña de 60 millas paralela a este e entre os paralelos 52.º N e 20.º N.

c) «Buques e embarcacións de pesca de altura»: a que se leva a efecto fóra da expresada liña de 60 millas e na zona abranguida entre os paralelos 60.º N e 35.º S e os meridianos 52.º E e 20.º W.

d) «Buques e embarcacións de pesca de grande altura»: a que se exerce sen limitación de mares nin distancias á costa fóra da zona abranguida anteriormente.

SECCIÓN 2.ª PRECEPTOS TÉCNICOS COMÚNS A TODOS OS BUQUES

Artigo 4. *Zonas marítimas españolas.*

1. Para efectos deste regulamento, considéranse zonas marítimas A1, A2 e A3 as zonas de navegación nas cales exista cobertura de, polo menos, unha estación costeira nacional provista de equipamentos transmisores e receptores de radiocomunicacións marítimas, e que efectúen unha escoita continua nas frecuencias de seguraza marítima de ondas métricas (VHF), hectométricas (MF) e decamétricas (HF), de radiotelefonía e/ou LSD. En HF o servizo préstase de xeito parcial nas frecuencias de 8414,5 KHz e 12577 KHz.

2. Sen prexuízo do indicado no punto anterior e para os efectos do equipamento radioeléctrico que deban levar os buques nacionais, establécense as seguintes zonas marítimas españolas:

a) A zona marítima comprendida entre calquera punto do litoral mediterráneo e sur peninsulares e os portos de Ceuta ou Melilla, así como a zona marítima entre illas do arquipélago canario ou balear, considérase para todos os efectos como zona marítima A1.

b) A zona comprendida entre calquera punto do litoral mediterráneo e sur peninsulares ou os portos de Ceuta e Melilla e calquera das illas do arquipélago balear, terá para os buques indicados a consideración de zona marítima A1,

c) A zona norte/sur da costa portuguesa considérase como zona marítima A2.

d) A zona comprendida entre calquera punto da costa nacional peninsular ou insular e os portos do arquipélago canario, así como a zona de costa do noroeste africano cuxa distancia desde unha estación costeira nacional peninsular ou insular sexa superior ás 150 millas, terá a consideración de zona marítima A3.

Artigo 5. *Identidades do Sistema Mundial de Socorro e Seguraza Marítimos.*

1. En relación co disposto na regra 5-1 do capítulo IV do anexo do Convenio SOLAS, o órgano competente para a asignación das identidades do servizo móbil marítimo (MMSI), para a súa programación nos equipamentos de chamada selectiva dixital e nas radiobalizas por satélite respecto dos buques nacionais será a Dirección Xeral da Mariña Mercante, que manterá unha base de datos actualizada das devanditas identidades permanentemente conectada co Centro Nacional de Coordinación de Salvamento Marítimo (CNCS).

As identidades para estacións costeiras e centros de coordinación de salvamento marítimo (CCS) serán tamén asignadas pola Dirección Xeral da Mariña Mercante.

Así mesmo, e se fose necesario para poder cumprir con certos servizos de seguraza da navegación e salvamento, tales como radiobalizas de tipo persoal ou outros servizos, a Dirección Xeral da Mariña Mercante poderá asignar excepcionalmente outras identidades distintas do MMSI ou do distintivo de chamada.

2. As solicitudes de MMSI deberán ser dirixidas polos propietarios ou explotadores dos buques ou os seus representantes autorizados á Dirección Xeral da Mariña Mercante. O prazo máximo para resolver e notificar os procedementos de asignación das mencionadas identidades pola Dirección Xeral da Mariña Mercante será dun mes. Entenderase desestimada a solicitude se no devandito prazo non se ditou e notificou a resolución.

Artigo 6. *Rexistros radioelétricos.*

1. Nos buques a que se refiren os artigos 34, 43 e 54 manterase un rexistro radioelétrico, o diario do servizo radioelétrico, no cal se anotarán todas as comunicacións de socorro, urxencia, seguranza e os sucesos de importancia que teñan lugar nas zonas próximas á navegación do buque. As anotacións realizaranse co máximo detalle sempre que o buque toma parte nas devanditas operacións.

Anotaranse tamén no rexistro os datos das probas realizadas ás radiobalizas de localización de sinistros, así como os detalles do mantemento das baterías e demais datos indicados no propio diario.

2. O diario do servizo radioelétrico deberá estar legalizado pola capitania marítima de primeira ou pola Dirección Xeral da Mariña Mercante e asinado polo capitán ou persoa responsable no buque, terá validez de documento público e, se houbese datos falsos reflectidos neste, será responsable perante a Administración marítima o oficial de garda correspondente. Este diario poderase adquirir en calquera das capitanías marítimas ou na Dirección Xeral da Mariña Mercante.

3. Os diarios do servizo radioelétrico deberanse conservar sempre na estación radioelétrica, á disposición da Administración marítima e, unha vez utilizadas todas as súas páxinas, deberase facer constar na última delas a data en que se arquiva, coa sinatura do capitán ou a persoa responsable do buque, os cales serán os responsables da súa custodia. Estes diarios conservaranse a bordo do buque, polo menos durante un período de dous anos, por se fose necesaria a súa presentación por requirimento da Administración marítima.

4. O diario do servizo radioelétrico considerarase para todos os efectos como documento público, e terá as seguintes características:

a) As dimensións das súas páxinas serán de 210 x 297 mm e estará encadernado de forma apaisada.

a) Cada diario constará de cen follas e irán foliadas soamente as páxinas asignadas para as anotacións da escoita radioelétrica.

b) O formato de cada exemplar será o que se detalla no anexo I.

d) O resto das follas que deberán compor este diario estarán impresas segundo o modelo.

e) Todas as anotacións que se efectúen neste diario se deberán facer con tinta (pluma estilográfica, bolígrafo, etc.).

f) Non se poderá arrincar ningunha das páxinas deste diario e se, por calquera motivo, algunha delas resultase danada ou extraviada, o oficial de garda rexistrará no diario as causas do dano ou extravío producido.

5. Nos buques que non estean obrigados a dispor do diario do servizo radioelétrico deberase deixar referencia escrita, no diario de a bordo, de todos aqueles sucesos relacionados coas comunicacións ou sinais de socorro dos cales tivesen coñecemento durante a navegación, aínda que non tomasen parte neles.

Artigo 7. *Licenza de estación de barco (LEB).*

1. Os buques españois que dispoñan dalgún equipamento transmisor de radiocomunicacións de uso marítimo, xa sexa de uso obrigatorio ou de instalación voluntaria, deberán dispor obrigatoriamente da licenza de estación de barco (LEB) expedida pola Dirección Xeral da Mariña Mercante. Esta licenza deberá estar situada nun lugar doadamente visible da estación radioelétrica do buque para o cal foi expedida e ampara e autoriza, exclusivamente, os equipamentos, frecuencias ou canles salientados nela.

Non estarán obrigados a dispor de licenza os buques que dispoñan só de equipamentos radiotelefónicos portátiles de ondas métricas cuxo uso se destine exclusivamente a servizos de emerxencias marítimas.

Tampouco se incluírán na licenza equipamentos emisores tales como radares, sondas ou outros que non sexan os considerados como equipamentos transmisores utilizados para as radiocomunicacións marítimas.

2. A licenza, cuxo modelo figura no anexo II, terá un período de validez de cinco (5) anos para os buques de pasaxe calquera que sexa a súa clasificación, para os de carga iguais ou maiores de 300 toneladas, para os buques de pesca novos e existentes de eslora igual ou superior a 24 metros e para os buques de servizos de porto que saen ao mar (clase T). Para o resto dos buques a validez será indefinida.

A empresa operadora do buque, ou o seu representante autorizado, deberán solicitar a renovación da licenza cando finalice o seu período de validez ou cando, tratándose dunha licenza indefinida, varíen as condicións de acordo coas cales foi expedida.

3. Calquera nova instalación dun aparello transmisor ou a substitución deste por un diferente do que figura na licenza, así como calquera modificación substancial dos datos que figuran nesta comportará a obriga de solicitar unha nova licenza á Dirección Xeral da Mariña Mercante. Non obstante, non será preciso solicitar unha nova licenza cando o equipamento substituído sexa igual en todas as súas características ao que xa figuraba nesta pero, en tal caso, a substitución deberá ser comunicada á Administración marítima, mediante o impreso oficial de instalación.

4. Expediráselles unha nova licenza, cuxo período de vixencia será o mesmo que xa figuraba na licenza orixinal, aos buques que dispoñan de licenza en período de validez cando cambien de nome, do distintivo de chamada ou do sinal de identificación que figuren naquela, ou de propietario sempre que non se produza ningunha modificación no equipamento radioelétrico instalado. De tal incidencia deberase deixar constancia escrita no reverso da licenza.

5. O operador dun buque novo cuxa construción se leve a cabo nun país estranxeiro ou dun buque existente que se atope fóra de España e cuxa licenza caduque solicitará, das autoridades competentes do Estado correspondente, a expedición dunha licenza provisional que acredite que a estación radioelétrica cumpre coas disposicións do Regulamento de radiocomunicacións da UIT. Esta licenza deberá conter os principais datos descritivos da estación (nome, distintivo de chamada, MMSI, propietario do buque, zonas de navegación autorizadas, etc.), así como a relación de equipamentos transmisores de radiocomunicacións autorizados.

No caso de que non sexa posible a obtención da devandita licenza, a Administración marítima española poderá autorizar unha organización recoñecida, con fundamento no Real decreto 90/2003, do 24 de xaneiro, sobre regras e estándares comúns sobre as organizacións de inspección e control de buques e para as actividades correspondentes da Administración marítima para expedila no seu nome. O período de validez desta licenza non poderá ser nunca superior a cinco meses ou ata a chegada do buque ao primeiro porto español.

Artigo 8. *Notificación e rexistro de radiobalizas.*

1. As radiobalizas por satélite de 406 MHz e as demais radiobalizas que se instalen nos buques nacionais deberán estar rexistradas na Dirección Xeral da Mariña Mercante, que manterá unha base de datos actualizada destas co obxecto de facilitar a actividade dos servizos de salvamento. Sen prexuízo do indicado no artigo 5, o

código que se programará para estas radiobalizas será o número de identificación do servizo móbil marítimo (MMSI).

Os buques cuxas radiobalizas estean programadas co seu distintivo de chamada no momento da entrada en vigor deste regulamento poderán manter a devandita programación ata que se produza a caducidade das súas baterías, e procederase a modificar a súa identificación coincidindo co devandito cambio.

2. Unha vez programada a radiobaliza e antes de proceder ao seu envío ao buque, o distribuidor autorizado remitirá á Dirección Xeral da Mariña Mercante a correspondente folla de programación, segundo modelo do anexo III, con todos os datos correctamente cubertos. Xunto á folla de programación achegarase unha copia do rexistro de programación orixinal da radiobaliza.

3. As empresas autorizadas para a programación das radiobalizas serán os seus propios fabricantes ou aquelas outras ás cales se lles facilitase o número de rexistro. Estas empresas poderán autorizar, pola súa vez, outros distribuidores para actuaren no seu nome, debendo, neste caso, facilitarlle á Dirección Xeral da Mariña Mercante a relación dos distribuidores autorizados e os medios técnicos de que dispoñen para a súa programación. No transcurso do primeiro mes de cada ano, as empresas ou distribuidores autorizados remitirán tamén á citada dirección xeral unha listaxe de todas as radiobalizas programadas durante o ano anterior.

4. O distribuidor ou o instalador autorizado, antes de proceder á instalación da radiobaliza a bordo do buque, deberá presentar na capitania marítima o correspondente impreso de solicitude de instalación así como unha copia da folla de programación da radiobaliza que pretende instalar.

5. Cando, por calquera motivo, se desmonte unha radiobaliza de 406 MHz dun buque ou cando este vaia ser abandonado noutro Estado, o armador ou o seu representante legal deberanlle comunicar a súa baixa á Dirección Xeral da Mariña Mercante, directamente ou a través de calquera capitania marítima, co obxecto de proceder a dala de baixa na base de datos.

6. Toda radiobaliza que se instale nun buque español deberá levar marcadas no seu exterior, con material indeleble que non se deteriore, as instrucións de funcionamento en castelán, a data de caducidade das súas baterías e a identificación do buque ao cal pertence (nome, distintivo de chamada e MMSI). O dispositivo de liberación levará marcado, igualmente no seu exterior ou nunha chapa próxima a el, as instrucións de uso e a súa data de caducidade.

7. Cando a radiobaliza instalada nun buque se accione involuntariamente sen que exista motivo para iso, o capitán ou a persoa responsable deste deberán pór o feito en coñecemento da Administración marítima para evitar a utilización inxustificada dos medios de salvamento. A notificación poderase facer utilizando os medios de que dispoña o buque, a través de calquera estación costeira ou centro coordinador de salvamento marítimo (CCS).

8. Cando por calquera motivo varíen os datos que figuran na folla de rexistro orixinal dunha radiobaliza (cambio de propietario, datos do buque, caducidade das baterías ou zafas, etc.) o propietario do buque deberalle facilitar á Dirección Xeral da Mariña Mercante unha nova folla de rexistro, na cal se incluírán tales modificacións para actualizar a información dispoñible na base de datos.

Artigo 9. *Provedores de servizos de instalación.*

1. A empresa ou a persoa física que realice calquera servizo de instalación, mantemento ou reparación dos

equipamentos radioelétricos mariños nun buque deberá dispor dunha autorización outorgada pola Administración marítima.

2. Para obter a condición de empresa instaladora de equipamentos radioelétricos mariños a bordo dos buques, os interesados deberanse inscribir no Rexistro de empresas instaladoras, de reparación e mantemento de equipamentos radioelétricos dos buques dependente da Dirección Xeral da Mariña Mercante.

3. Os interesados deberán dirixir unha solicitude, no modelo recollido no anexo IV, á Dirección Xeral da Mariña Mercante, acompañada da documentación que se indica no impreso.

4. Recibida a solicitude coa documentación anexa, a Dirección Xeral da Mariña Mercante tramitará o expediente de inscrición, practicaré os actos de instrución que resulten pertinentes en relación cos datos achegados. En caso de que a inscrición non se puidese practicar por insuficiencia dos datos achegados, requirirase o interesado para que os complete no prazo de dez días hábiles.

5. Instruído o expediente, a Dirección Xeral da Mariña Mercante notificará a resolución, que non esgota a vía administrativa, pola cal se autoriza ou denega a inscrición, no prazo máximo de tres meses. A autorización terá unha vixencia de cinco anos prorrogables.

6. Unha vez practicada a primeira inscrición, calquera feito ou circunstancia que supoña a modificación dos datos que deban ser obxecto de inscrición deberase facer constar no rexistro, no prazo máximo dun mes a partir do momento en que se produza, mediante solicitude dirixida á Dirección Xeral da Mariña Mercante, acompañando copia autenticada da documentación que acredite de maneira que faga fe os devanditos feitos ou circunstancias. A Dirección Xeral da Mariña Mercante ditará resolución sobre a procedencia da inscrición das modificacións solicitadas, no prazo e cos efectos previstos no punto anterior.

7. A inscrición rexistral terá a consideración de título habilitante. A primeira inscrición, as súas sucesivas modificacións e a súa cancelación, serán practicadas de oficio polo encargado do rexistro e expresarase a data en que se produciron. Cando se cancele unha inscrición, o encargado do rexistro anotará tamén a causa que a determinou.

8. Ademais dos requisitos de carácter técnico que deben cumprir as empresas para obter a condición de instaladores, estas empresas deberán:

- a) Estar dadas de alta, se procede, no imposto de actividades económicas, nas epígrafes axeitadas.
- b) Estar ao día nas súas obrigas tributarias.
- c) Estar ao día nas súas obrigas coa Seguridade Social.
- d) De se tratar de persoas xurídicas, estar legalmente constituída.
- e) Dispor de persoal titulado competente.
- f) Dispor dun seguro de responsabilidade civil de 300.000 € no caso de empresas de tipo M-1, 150.000 € para as empresas de tipo M-2 e 30.000 € para as de tipo M-3.

9. Para os efectos da alínea e) do punto anterior, entenderase que son titulados competentes os seguintes ou aqueles que dispoñan de titulación equivalente:

- a) Licenciado ou diplomado da mariña civil na especialidade de radioelectrónica.
- b) Enxeñeiro de telecomunicación ou enxeñeiro técnico de telecomunicación da especialidade correspondente. Enxeñeiro naval e oceánico ou enxeñeiro técnico naval da especialidade correspondente.
- c) Técnico na especialidade de radioelectrónica (nivel FP-2).

10. As empresas que vaian actuar como empresas de instalación a bordo de buques clasificaranse, segundo os equipamentos que estean autorizadas a instalar, como se indica a continuación:

a) Tipo M-1: obterán a denominación de empresas de tipo M-1 aquelas empresas autorizadas a realizar servizos de instalación de todos os equipamentos que se instalen nun buque, con independencia da zona marítima en que realicen as súas navegacións (A1-A2-A3/A4).

b) Tipo M-2: empresas autorizadas a realizar servizos de instalación de todos os equipamentos que se instalen nun buque que realice navegacións polas zonas marítimas A1 e A2.

c) Tipo M-3: empresas autorizadas a realizar servizos de instalación en determinados equipamentos. A empresa solicitante indicará cales son os equipamentos para os cales solicita a devandita autorización.

11. As empresas autorizadas segundo a clasificación mencionada no punto anterior deberán dispor, como mínimo, dos seguintes medios persoais e materiais:

a) Tipos: M-1 e M-2.

1.º Instalacións axeitadas para o almacenamento, desmontaxe, reparación, montaxe e proba dos equipamentos radioeléctricos.

2.º Persoal técnico competente. Polo menos dúas persoas tituladas (unha delas de grao superior) de acordo co especificado no punto 9 deste artigo.

3.º Persoal técnico cualificado suficiente para instalación, reparacións e proba de equipamentos dos buques contratados para o seu mantemento.

4.º Equipamento de probas e ferramentas apropiadas para a reparación e o mantemento de calquera dos elementos do equipamento radioeléctrico.

5.º Recambios suficientes e debidamente almacenados ou que poidan ser obtidos en breve espazo de tempo.

6.º Documentación e manuais adecuados de instalación, servizo e proba subministrados polos fabricantes.

7.º Programas continuos de formación en canto a novas técnicas e regulamentacións de seguranza.

8.º Recambios adecuados das operacións de reparación, mantemento e calibración.

9.º As de tipo M-1, deben achegar o certificado de aprobación en vigor ISO 9001:2002 específico e referido a esta actividade de empresa certificadora acreditada.

10.º Servizos, propios ou contratados, que abarquen a zona de navegación do buque en liña regular, así como dispoñibilidade para acudir a prestar servizos de mantemento e reparación a outros portos cando se necesite e co mínimo de demora posible.

b) Tipo M-3:

1.º Instalacións axeitadas para o almacenamento, desmontaxe, reparación, montaxe e proba dos equipamentos radioeléctricos que estean autorizados a instalar e reparar.

2.º Persoal técnico competente. Polo menos unha persoa titulada que dispoña de calquera das titulacións que se citan no punto 9 deste artigo.

3.º Persoal técnico cualificado suficiente para efectuar a instalación e reparación dos devanditos equipamentos.

4.º Equipamento de probas e ferramentas apropiadas para a reparación de calquera dos elementos do equipamento radioeléctrico instalado.

5.º Recambios suficientes e debidamente almacenados ou que poidan ser obtidos en breve espazo de tempo.

6.º Documentación e manuais adecuados de instalación, servizo e proba subministrados polos fabricantes.

7.º Recambios adecuados das operacións de instalación e reparación.

12. As empresas de Estados membros da Unión Europea ou do Espazo Económico Europeo poderán realizar actividades de instalación ou mantemento en terra en buques españois, sempre e cando estean autorizadas a realizar este tipo de instalacións nos seus países de orixe. A Administración marítima española poderá solicitar das devanditas empresas a presentación de tales acreditacións.

As empresas distintas das indicadas no parágrafo anterior poderán exercer as actividades de instalación e mantemento en terra en buques españois, sempre e cando sexan autorizadas pola Administración marítima española.

13. As empresas instaladoras estarán obrigadas a instruír no manexo dos equipamentos o persoal que realice as funcións de operador de radiocomunicacións no buque cando se produza a entrega da instalación radioeléctrica, así como cando se instale un novo equipamento de radiocomunicacións a bordo del.

14. Sen prexuízo do previsto nos puntos anteriores, a Dirección Xeral da Mariña Mercante poderá autorizar para exercer como empresas de instalación aquelas empresas de tipos M-2 e M-3 que, mesmo sen cumpriren todos os requisitos indicados, acrediten dispor dunha experiencia continuada na instalación, mantemento e reparación de equipamentos radioeléctricos cunha antigüidade mínima de tres anos.

Estas empresas deberán probar que dispoñen de medios axeitados e de capacidade técnica suficiente para o mantemento, instalación e reparación dos equipamentos que estean autorizados a manter, instalar e reparar, e que contan con persoal con acreditada experiencia para a realización das mencionadas funcións.

As citadas empresas deberán presentar ante a Dirección Xeral da Mariña Mercante os seguintes documentos:

a) Xustificante do pagamento do imposto de actividades económicas nas epígrafes adecuadas, se procede.

b) Alta na Seguridade Social correspondente ao período en que se desexa acreditar a experiencia.

c) Relación de instalacións realizadas durante os últimos tres anos.

d) Lugares onde exerce as súas actividades de instaladora.

e) Relación de persoal ao seu servizo, experiencia acreditada e, de ser o caso, cursos de especialidade realizados por estes.

A Dirección Xeral da Mariña Mercante avaliará a documentación presentada e outorgará, se procede, a autorización pertinente, procedendo á correspondente inscrición no rexistro.

15. Cando a Dirección Xeral da Mariña Mercante comprobe que unha empresa instaladora non cumpre algún dos requisitos ou obrigas establecidos neste artigo, concederlle un mes de prazo para a emenda do devandito incumprimento. Transcorrido o prazo sen que a emenda se producise, tramitarase o expediente de cancelación.

Cancelada unha inscrición, o encargado do rexistro anotará igualmente a causa que a determinou.

Artigo 10. *Proxecto de construción e reformas.*

1. O proxecto xeral con que se inicie a construción dun buque debe cumprir o disposto no título II do capítulo III do Regulamento de inspección e certificación de buques civís, aprobado polo Real decreto 1837/2000, do 10 de novembro. O proxecto xeral, asinado por un técnico competente, deberá incluír, entre outros documentos,

unha memoria ou proxecto técnico sobre equipamentos de radiocomunicacións e radionavegación, co contido seguinte:

a) Características do buque (nome, arqueado en GT, eslora L e actividade a que se vai dedicar).

b) Zonas de navegación por onde o buque se pretende desprazar, de conformidade co artigo 4.

c) Relación de equipamentos radioeléctricos e de radionavegación que van ser instalados no buque, indicando a súa marca, modelo e potencias de emisión dos transmisores. En caso de que nesta fase do proxecto non se coñeza aínda a identidade dos equipamentos que van ser instalados, farase referencia, polo menos, ao tipo e número deles, indicando a regra do Convenio SOLAS que lles sexa de aplicación ou o precepto que estableza a súa obrigatoriedade.

d) Plano da ponte de goberno e/ou sala de radiocomunicacións con indicación da situación de cada un dos equipamentos incluíndo as súas unidades de control, impresoras, localización de radiobalizas e respondedores de radar, etc., como mínimo a unha escala 1:50.

e) Planos da disposición e identificación de cada unha das antenas (antenas transmisoras, antenas receptoras e GPS, antenas de radar, antenas de terminais de satélite, etc.), a escala 1:50 como mínimo, cos seus diagramas de cableado, e con indicación da distancia entre cada unha delas. Os planos de todas as antenas deberanse mostrar lonxitudinalmente desde a posición de proa a popa e de babor a estribor, así como en planta.

f) Esquema eléctrico completo de toda a instalación, con indicación de conexións entre os equipamentos e a representación dos diferentes compoñentes eléctricos (tales como rectificadores, cargadores, relés, díodos, fusibles, aparellos de medida, etc.), así como distribución de tomas de terra.

g) Plano coa localización das baterías de acumuladores, cálculos da capacidade destas, curvas características de descarga estendida polo fabricante e tipo de cargador recomendado por este, esquema de alimentación e relación de consumos de cada un dos equipamentos.

h) Tipo de mantemento elixido (mantemento en terra, mantemento a bordo ou duplicación de equipamentos).

i) Nome e razón social da empresa instaladora.

j) Valoración económica do proxecto.

2. Cando a memoria da estación radioeléctrica se presente con posterioridade á presentación do proxecto inicial de construción, entenderase como unha memoria parcial, e por tanto poderá ir asinada polo técnico que asinou a totalidade do proxecto, ou por un técnico competente dos indicados no punto 6 deste artigo, e visada polo colexio profesional ao cal pertenza.

A memoria deberá conter os mesmos datos indicados no punto 1.

3. Os proxectos de transformación ou reforma de calquera tipo de buque en que a instalación radioeléctrica se vexa total ou parcialmente afectada, deberán incluír, para a súa aprobación, un plan de instalación dos equipamentos radioeléctricos, asinado por un técnico competente dos indicados no punto 6, co seguinte contido:

a) Características do buque (nome, distintivo de chamada, arqueado en GT e eslora).

b) Zonas de navegación por onde o buque se pretende desprazar.

c) Relación de equipamentos radioeléctricos e de radionavegación que están ou van ser instalados no buque, indicando a súa marca, modelo, números de rexistro e de serie (de se coñeceren) e a potencia de emisión dos transmisores.

d) Plano da ponte de goberno e/ou sala de radiocomunicacións, con indicación da situación de cada un des-

tes equipamentos, incluíndo as súas unidades de control, impresoras, localización de radiobalizas e respondedores de radar, etc.

e) Planos en alzado e planta coa disposición e identificación de cada unha das antenas (antenas transmisoras, antenas receptoras, antenas de radar, antenas de terminais de satélite, etc.)

f) Esquema eléctrico da instalación e distribución de tomas de terra.

g) Plano coa situación das baterías de acumuladores e capacidade destas.

h) Nome e razón social da empresa instaladora dos equipamentos.

Deberá estar dispoñible a bordo do buque, por se fose requirida pola Administración marítima, unha copia compulsada do proxecto técnico ou do plan de instalación.

4. Para os efectos deste artigo, enténdese por transformación ou reforma a realización de calquera das seguintes modificacións:

a) Adaptación do buque ao SMSSM.

b) Modificacións na estrutura que afecten de xeito substancial a instalación radioeléctrica e requiran a desmontaxe e posterior montaxe de equipamentos, cableado ou antenas.

c) Instalación de tres ou máis equipamentos radioeléctricos.

d) Instalación do rexistrador de datos de travesía (RDT).

5. Os proxectos citados nos puntos 1 e 3 deste artigo, correspondentes a buques de eslora igual ou superior a 24 metros, para a súa aprobación deberanse dirixir ao director xeral da Mariña Mercante, quen ditará e notificará a resolución pola cal se aprobe ou rexeite o devandito proxecto no prazo máximo de tres meses. Na falta de resolución expresa, a solicitude entenderase desestimada.

Unha vez que o proxecto sexa aprobado pola Dirección Xeral da Mariña Mercante, esta comunicarllo ao solicitante, o cal deberá remitir unha copia del á capitanía marítima de primeira en cuxo ámbito vaia ser realizada a instalación, co obxecto de que poida ser realizado un seguimento dos traballos de instalación.

Os proxectos dos buques de eslora inferior a 24 metros remitiranse á capitanía marítima de primeira en cuxo ámbito se vaia realizar a instalación, onde serán sometidos a informe, tramitados e, se procede, autorizados, nos termos previstos no parágrafo primeiro deste punto.

6. Para efectos do indicado no punto 3, e en virtude do disposto na Orde FOM/3479/2002, do 27 de decembro, pola que se regula a sinatura e o visado de documentos a que se refire o Real decreto 1837/2000, do 10 de novembro, entenderase que son titulados competentes as persoas que contan coa titulación de oficial radioelectrónico da mariña mercante de primeira ou segunda clase ou licenciado ou diplomado da mariña civil na especialidade de radioelectrónica.

7. Antes de iniciar as obras de construción ou reforma da instalación radioeléctrica nun buque, o seu operador ou o seu representante informará diso a capitanía marítima competente, co obxecto de que o inspector radiomarítimo poida realizar un seguimento dela. Unha vez finalizada a totalidade da instalación no buque, a empresa instaladora deberá entregar na capitanía marítima un certificado, segundo modelo do anexo V, no cal se acredite a idoneidade da instalación radioeléctrica así como o cumprimento de todas as prescricións exixidas.

O operador do buque ou o seu representante solicitarán a visita dun inspector, quen procederá á comprobación da instalación e efectuará as probas de funciona-

mento de todos os equipamentos, expedindo, se procede, o correspondente certificado de seguraza radioelétrica.

8. Os buques que se constrúan no estranxeiro e estean destinados a enarborar pavillón español deberán cumprir os requisitos exixidos polo artigo 32 do Regulamento de inspección e certificación de buques civís. Así mesmo, e no que respecta á instalación radioelétrica, seguirase o mesmo procedemento que se fosen construídos en España.

9. O abandeiramento en España dos buques procedentes doutros rexistros e cuxos equipamentos estean xa instalados levarase a cabo cumprindo os requisitos indicados nos artigos 33 e 34 do Regulamento de inspección e certificación de buques civís, e no que respecta ás embarcacións de recreo, no artigo 3 do Real decreto 1434/1999, do 10 de setembro, que establece os recoñecementos e as inspeccións das embarcacións de recreo para garantir a seguraza da vida humana no mar e determina as condicións que deben reunir as entidades colaboradoras de inspección.

Para proceder ao seu abandeiramento será necesario presentar o plan de instalación indicado no punto 3. Ademais, a instalación radioelétrica someterase a un recoñecemento por parte dos servizos de inspección, co obxecto de avaliar o grao de conservación, funcionamento e cumprimento da normativa nacional ou internacional vixente, tendo en conta o tipo de buque de que se trate.

Como resultado do informe do devandito recoñecemento, o órgano competente aprobará, de ser o caso, a instalación e expedirá, se procede, o certificado correspondente.

Artigo 11. *Activación de terminais de Inmarsat.*

1. As empresas ou organismos que vaian realizar as funcións de puntos de activación de servizos (habitualmente coñecidas polo acrónimo en inglés PSA), exercendo de intermediarios entre o usuario e a organización Inmarsat para a activación de terminais cuxo uso se destine a comunicacións marítimas, deberán, sen prexuízo de estaren habilitados por esta, obter a autorización da Dirección Xeral da Mariña Mercante. As empresas que sexan autorizadas a se constituír en PSA, deberán cumprir para iso os seguintes requisitos:

- a) Dispor dos recursos técnicos e medios humanos necesarios para procesar as aplicacións electrónicas a Inmarsat.
- b) Aceptar todas aquelas solicitudes de activación de terminais que lles sexan requiridas independentemente da súa procedencia, comprometéndose a envialas a Inmarsat nun prazo non superior ás seis horas desde a súa recepción.
- c) Activar os terminais de acordo coas numeracións asignadas pola Administración marítima ou, de ser o caso, pola organización Inmarsat.

2. A Dirección Xeral da Mariña Mercante poderá efectuar cantas inspeccións considere necesarias para comprobar o cumprimento das devanditas condicións, reservando para si o dereito a lles revogar a autorización para actuaren como PSA a aquelas empresas que incumpran as devanditas condicións.

3. Se un terminal require para a súa activación unha numeración asignada pola Administración marítima, a PSA interesada deberá solicitar este número á Dirección Xeral da Mariña Mercante antes de proceder á activación do equipamento.

As PSA autorizadas deberanlle comunicar á Dirección Xeral da Mariña Mercante todas as activacións de terminais de Inmarsat que realicen nos buques, plataformas ou calquera outro artefacto flotante español coa finalidade

de que poidan ser incluídas na base de datos da inspección radiomarítima.

4. A empresa operadora dun buque que teña instalado un equipamento terminal de Inmarsat, ou o seu representante autorizado, estará obrigada a lle comunicar por escrito á Dirección Xeral da Mariña Mercante a baixa e a desactivación do dito equipamento cando sexa desmontado ou cando o buque sexa abandeirado noutro Estado.

5. A Dirección Xeral da Mariña Mercante poderalle solicitar a unha PSA a desactivación dun terminal de Inmarsat instalado nun buque cando teña coñecemento de que o usuario do terminal incumpre a normativa sobre seguraza marítima ou causa, sen motivo xustificado, interferencias continuadas coa alerta de socorro.

Artigo 12. *Instalación e desmontaxe de equipamentos radioelétricos mariños.*

1. Todos os equipamentos radioelétricos que se instalen nos buques españois, sexa cal for a súa clasificación, deberán ser rexistrados pola Administración marítima e precisan de autorización previa para a súa instalación a bordo.

2. As solicitudes de autorización de instalación, segundo o modelo recollido no anexo VI, dirixiraas o operador do buque ou o seu representante autorizado á capitania marítima en cuxo ámbito se atope o porto onde se vai efectuar a instalación. Para instalacións que se van realizar en portos estranxeiros, as solicitudes de instalación deberanse dirixir á Dirección Xeral da Mariña Mercante.

A capitania marítima competente se o buque se atopa en porto español, ou a Dirección Xeral da Mariña Mercante se o buque está en porto estranxeiro, ditarán e notificarán a resolución no prazo dun mes. Na falta de resolución expresa, a solicitude considerase desestimada.

3. Todos os equipamentos que se instalen a bordo dun buque español serán fiel réplica do equipamento rexistrado. Calquera variación das súas características comunicaráse á Dirección Xeral da Mariña Mercante, que decidirá se o equipamento segue sendo válido para a súa instalación no buque.

4. Recibida a solicitude de autorización de instalación dun equipamento, e comprobados os datos que figuran nel, a capitania marítima, se a instalación se vai realizar en porto español, ou a Dirección Xeral da Mariña Mercante, nos demais casos, autorizarán ou denegarán a solicitude. Se a solicitude é autorizada, o instalador poderá instalar os equipamentos que, coa maior brevidade posible, serán inspeccionados polo inspector radiomarítimo ou, de se tratar de embarcacións de recreo, por persoal da pertinente organización autorizada.

Sempre que se produza a instalación dalgún equipamento, o instalador autorizado deberalle facilitar á capitania marítima do porto en cuxo ámbito se atope o buque unha certificación indicativa de que a instalación se efectuou de acordo coas normas en vigor.

5. Calquera equipamento radioelétrico que se instale nun buque, mesmo cando non exista a obriga da súa instalación, considerase, para os efectos de rexistro, recoñecemento e inspección como se fose obrigatorio e deberá cumprir coas normas exixidas para cada equipamento.

Os equipamentos que se instalen sen a preceptiva autorización serán considerados como non autorizados, coas consecuencias xurídicas que diso deriven.

6. A desmontaxe de calquera equipamento instalado nun buque deberá ser obrigatoriamente comunicada polo operador do buque ou o seu representante autorizado á capitania marítima do porto onde se atope o buque e, no

caso de desmontaxes realizadas no estranxeiro, á Dirección Xeral da Mariña Mercante.

As comunicacións de desmontaxe presentaranse no impreso normalizado ou mediante un fax ou escrito. De se tratar da desmontaxe dun equipamento de obrigada instalación, o operador do buque deberá solicitar a instalación doutro equipamento que cumpra coas mesmas funcións que o substituído.

7. Unicamente serán autorizados para a súa instalación os equipamentos rexistrados na Dirección Xeral da Mariña Mercante.

Considerarase válida a autorización ou o rexistro que inicialmente tivesen daqueles equipamentos que procedan dun buque exportado ou desmantelado e que se vaian instalar noutro buque novo ou existente propiedade do mesmo operador, sempre que a capitania marítima emita informe favorable sobre o seu estado. En calquera caso, o operador do buque ou o instalador autorizado deberán presentar unha nova solicitude de instalación.

8. Todos os equipamentos que se instalen en buques españois construídos no estranxeiro deberán cumprir coas mesmas normas que se lles exixen aos que se instalan en España. Cando se trate de equipamentos que foron autorizados noutro Estado membro da Unión Europea de acordo co Real decreto 809/1999, do 14 de maio, polo que se regulan os requisitos que deben reunir os equipamentos mariños destinados a ser embarcados nos buques, deberase presentar á Dirección Xeral da Mariña Mercante, ben a través da empresa instaladora ben do operador do buque, a documentación pertinente segundo as indicacións do artigo 16, para identificar o equipamento e asignarlle o número de rexistro correspondente.

9. Os equipamentos instalados a bordo de buques importados e destinados a enarborar pavillón español deberán cumprir o disposto no artigo 10.8. Estes equipamentos poderán seguir instalados a bordo, mesmo cando non estean autorizados ou rexistrados en España, sempre que a Administración marítima considere que se atopan en bo estado de conservación e dispoñen do mesmo grao de eficacia que aqueles que se aprobasen.

En calquera caso, e en relación con estes equipamentos, seguiranse os mesmos criterios indicados nos artigos 35, 44 e 52, segundo proceda.

Artigo 13. *Certificado de seguranza radioelétrica.*

1. Coa excepción dos buques indicados no punto seguinte, expediráselles aos buques españois un certificado de seguranza radioelétrica, segundo o modelo recollido no anexo VIII, onde irán reflectidos todos os datos do buque e a relación dos equipamentos radioelétricos e de radionavegación instalados. Estes certificados terán unha validez máxima de dous anos para os buques de pesca de eslora inferior a 24 metros e dun ano para o resto dos buques.

Sen prexuízo igualmente do que se dispón no punto seguinte, aos buques que realicen viaxes internacionais e estean suxeitos ás normas do Convenio SOLAS, ou aos que mesmo non o estando así o soliciten, expediráselles tamén un certificado de seguranza radioelétrica internacional, xunto co inventario do equipamento adxunto.

2. Expediráselles o inventario de equipamentos radioelétricos, que deberá acompañar sempre os certificados anteriormente citados, aos buques de pasaxe e aos buques de carga que dispoñan dos certificados de seguranza correspondentes e aos buques de pesca que dispoñan do seu certificado de conformidade. Cando os devanditos certificados sexan renovados ou referendados, o inventario deberase actualizar naqueles casos en que se producise algunha modificación das instalacións radioelétricas.

3. Nos supostos en que, conforme o disposto no Real decreto 90/2003, do 24 de xaneiro, o capitán dun buque solicitase dunha organización autorizada a realización dun recoñecemento relativo ao certificado de seguranza radioelétrica, o informe que a dita organización lle entregue ao capitán do buque incluirá, ademais do resultado do recoñecemento dos equipamentos, as súas marcas, modelos, números de serie, datas de caducidade das baterías e zafas hidrostáticas das radiobalizas, así como doutros elementos que poidan caducar. Este informe será remitido para o seu estudo á Dirección Xeral da Mariña Mercante.

SECCIÓN 3.ª APROBACIÓN DE EQUIPAMENTOS RADIOELÉCTRICOS

Artigo 14. *Normativa reguladora.*

A aprobación de equipamentos radioelétricos para a súa instalación a bordo dos buques rexerese polas normas seguintes:

a) O Real decreto 809/1999, do 14 de maio, a Orde do ministro de Fomento do 12 de decembro de 2001 e a Orde FOM/599/2003, do 11 de marzo, polas que se actualizan as condicións técnicas establecidas no Real decreto 809/1999, que regulan os equipamentos radioelétricos mariños destinados aos seguintes fins:

1.º Formar parte da instalación de radiocomunicacións segundo o establecido nas disposicións do capítulo IV do Convenio SOLAS.

2.º Ser utilizados como axuda á radionavegación segundo establece o capítulo V do Convenio SOLAS anteriormente mencionado.

3.º Ser utilizados como dispositivos radioelétricos de salvamento, tal como establece a regra 6 do capítulo III do Convenio SOLAS.

b) O Real decreto 1890/2000, do 10 de novembro.

c) A Decisión da Comisión da Unión Europea, do 4 de setembro de 2003, relativa aos requisitos básicos dos equipamentos mariños de comunicación por radio destinados a ser utilizados en buques non cubertos polo Convenio SOLAS e a participar no Sistema Mundial de Socorro e Seguranza Marítima.

d) A Orde do ministro de Obras Públicas, Transportes e Medio Ambiente, do 26 de marzo de 1996, sobre avaliación da conformidade dos aparellos de telecomunicación regulados no Real decreto 444/1994, do 11 de marzo, sobre compatibilidade electromagnética.

e) As decisións e as directivas aprobadas pola Unión Europea nesta materia, así como as resolucións ou comunicacións da Secretaría de Estado de Telecomunicacións e para a Sociedade da Información (SETSI) aprobadas ou que se aproben no futuro.

Artigo 15. *Solicitudes.*

1. Para a obtención da aprobación a que se refire o artigo anterior, o fabricante do equipamento, o importador, ou os seus representantes legais formularán unha solicitude dirixida á Administración marítima, segundo os modelos que se recollen no anexo VII, acompañada da documentación en cada caso requirida, segundo os procedementos correspondentes ao tipo de equipamento e a súa aplicación.

2. A Dirección Xeral da Mariña Mercante notificará a resolución no prazo de tres meses; transcorrido este prazo sen resolución expresa, a solicitude considerase desestimada.

Artigo 16. Documentación requirida.

1. A documentación correspondente aos equipamentos regulados no Real decreto 809/1999, do 14 de maio, suxeitos ao Convenio SOLAS, será a seguinte:

a) Certificado de conformidade, identificado cun leme, emitido por un organismo notificado que acredite o cumprimento do establecido no Real decreto 809/1999.

b) Memoria técnica redactada en castelán na cal figurará unha descrición completa e clara do equipamento, da configuración dos distintos elementos que o compoñen, do funcionamento e unha exposición breve da función operacional á cal se destina o equipamento dentro do marco normativo do Convenio SOLAS, ou fóra del se se vai utilizar como equipamento con carácter voluntario.

Fotografías en cor do equipamento e das súas partes máis relevantes, onde se aprecien nitidamente a súa marca e modelo.

Manual de instrucións para o usuario, en castelán.

2. A documentación correspondente aos equipamentos regulados polo Real decreto 1890/2000, será a seguinte:

a) Resolución, cando proceda, da Secretaría de Estado de Telecomunicacións e para a Sociedade da Información, segundo se establece no Real decreto 1890/2000.

Para equipamentos receptores, pódese optar polo procedemento de avaliación da conformidade regulado no título III, capítulo II, do citado real decreto; neste caso débese presentar a declaración de conformidade do fabricante, en idioma castelán.

b) Fotografías en cor do equipamento e das súas partes máis relevantes, onde se aprecien nitidamente a súa marca e modelo.

c) Manual de instrucións para o usuario, en castelán.

3. A documentación correspondente aos equipamentos non incluídos nos dous puntos anteriores, tales como sondas e sonares, será a seguinte:

a) Declaración CE de conformidade expedida polo fabricante ou o seu representante legal, nos termos en que dispón a Orde do 26 de marzo de 1996 sobre avaliación da conformidade dos aparellos de telecomunicación regulados no Real decreto 444/1994, do 11 de marzo, sobre compatibilidade electrónica.

b) Fotografías en cor do equipamento e das súas partes máis relevantes, onde se aprecien nitidamente a súa marca e modelo.

c) Manual de instrucións para o usuario, en castelán.

Artigo 17. Verificación.

1. A Dirección Xeral da Mariña Mercante poderá designar persoal técnico encargado de avaliar o grao de conformidade coas especificacións técnicas e requisitos funcionais do equipamento sometido a autorización. Os gastos orixinados para a realización dos controis mencionados anteriormente serán por conta do interesado se da documentación técnica presentada non deriva con claridade o cumprimento de parte ou da totalidade das normas técnicas, ou se con motivo das inspeccións regulamentarias se detectan fallos continuados de funcionamento a bordo.

2. Se, como consecuencia das inspeccións realizadas a bordo dun buque, se comprobouse que un equipamento non cumpre as condicións técnicas ou de funcionamento establecidas na autorización ou se detectan fallos continuados de funcionamento a bordo, considera-

rase non amparado pola autorización e exixirase a súa desmontaxe.

3. Toda modificación ou alteración que se pretenda introducir no equipamento deberá ser autorizada pola Administración marítima, que poderá requirir a achega de documentación ou a realización dos ensaios ou dos controis técnicos que resulten pertinentes.

A modificación ou alteración das características técnicas propias do equipamento ou do uso a que se destina, poderá comportar a caducidade da autorización.

Artigo 18. Aprobación e asignación do número de rexistro.

1. A Dirección Xeral da Mariña Mercante asignaralle a cada tipo de equipamento aprobado para a súa instalación en buques un número de rexistro e darao de alta na súa base de datos, notificaralle ao solicitante o número asignado, xunto coa identificación do tipo de equipamento, a súa marca, modelo, unha breve descrición técnica deste e a súa data de caducidade.

2. Aos equipamentos a que fai referencia o artigo 16.2 asignaráselles, ademais, un certificado e o seu número de rexistro publicarase no «Boletín Oficial del Estado».

3. O número de rexistro asignado pola Dirección Xeral da Mariña Mercante terá un período de validez de cinco anos contados a partir da data de emisión do certificado regulamentario que en cada caso avale a aprobación do equipamento, salvo que no devandito certificado se exprese claramente outro período distinto.

4. Para a renovación do número de rexistro deberase presentar o certificado regulamentario renovado. Non obstante, se mediante declaración do fabricante se confirma que non se variaron as características do equipamento, poderase eximir da presentación do resto da documentación requirida e abonará con engadirlle á solicitude a devandita declaración.

5. Os certificados expedidos e os números de rexistro asignados antes da entrada en vigor deste regulamento seguirán tendo validez ata a súa data de caducidade.

Artigo 19. Marcación.

1. A marcación de cada equipamento que vaia ser instalado nos buques a partir da entrada en vigor deste regulamento farase de acordo coa normativa comunitaria sobre marcación CE e indicará o cumprimento da devandita normativa. Para facilitar o control da inspección marítima, para os efectos da súa inclusión no certificado de seguranza radioeléctrica, todos os equipamentos deberán exhibir de forma permanente, accesible e claramente identificable os seguintes datos:

a) Marca, modelo e número de serie.

b) Número de rexistro asignado pola Dirección Xeral da Mariña Mercante.

c) Data de caducidade de compoñentes ou elementos suxeitos a esta, tales como baterías, dispositivos de zafa hidrostática ou outros que puidesen ser relevantes para manter as condicións de funcionamento axeitadas.

d) Calquera outra información que se considere relevante.

2. A marcación deberase realizar por fixación, en material indeleble que non se deteriore e que permita ler en todo momento os datos con nitidez.

Artigo 20. Recambios.

As empresas fabricantes de equipamentos cuxa certificación lle corresponda á Administración marítima debe-

ranse comprometer a dispor dos elementos e recambios para o seu correcto mantemento, polo menos durante un período non inferior a oito anos contados a partir da asignación do número de rexistro, e garantirán que tanto uns coma outros poidan ser doadamente adquiridos nos principais portos españois.

SECCIÓN 4.ª INSTALACIÓNS RADIOELÉCTRICAS E EQUIPAMENTOS:
XENERALIDADES

Artigo 21. *Receptores NAVTEX e de chamada a grupos (LIG).*

1. En todos os buques obrigados a dispor de receptor NAVTEX, tanto este coma o receptor de chamada intensificada a grupos de Inmarsat (LIG) deberán estar situados na ponte de navegación. Admitirase que o receptor NAVTEX poida ir combinado cun receptor de facsímile, sempre que as mensaxes tipo Navtex non se perdan cando o equipamento se utilice para recibir mensaxes meteorolóxicas de facsímile e as mensaxes tipo D (socorro) se poidan recibir de inmediato con aviso por alarma acústica mesmo cando as mensaxes de facsímile estean sendo recibidas polo receptor.

Nos buques obrigados a levar un receptor de LIG de Inmarsat, o receptor poderá ir combinado cun terminal de satélite de Inmarsat autorizado. Non obstante, o equipamento deberá ser capaz de recibir as mensaxes de seguranza marítima malia que o terminal de Inmarsat ao cal está adaptado estea a realizar outros servizos.

Ambos os receptores deberán estar sempre programados para recibir a información pertinente do transmisor ou dos transmisores das zonas polas cales o buque navegue. As mensaxes impresas recibidas por ambos os receptores conservarase a bordo para a súa presentación por requirimento da Administración marítima, durante un período mínimo dun ano desde a finalización do rolo de papel impreso.

2. O receptor LIG será obrigatorio para todos os buques que realicen navegacións de xeito permanente por zonas nas cales non estea establecido o servizo NAVTEX.

3. Os receptores Navtex deberán ser aptos para recibir a información sobre seguranza marítima na frecuencia de 518 kHz.

Os equipamentos que se instalen a partir do 1 de xuño de 2007 deberán ser aptos para recibir emisións sobre seguranza marítima nas frecuencias de 518 kHz e 490 kHz.

Artigo 22. *Radiobalizas de localización de sinistros.*

1. As radiobalizas por satélite rexeranse polas normas seguintes:

a) Nos buques nacionais, a radiobaliza de localización de sinistros por satélite de Cospas-Sarsat de 406 MHz, de activación automática, deberá estar instalada na mesma cuberta da ponte de navegación, fóra dela e próxima a esta, preto da porta de saída aos aleróns e libre de calquera obstrución da superestrutura do buque que impida a súa libre flotación en caso de afundimento.

A radiobaliza deberase situar permanentemente no seu soporte mentres o buque estea no mar. Recoméndase non retirala do seu soporte mesmo cando o buque estea no porto. En todo caso, se por calquera motivo se procede á súa retirada, o capitán ou a persoa responsable do buque deberaa colocar neste, na súa posición de normal e en correcto funcionamento, antes de que o buque se faga ao mar.

b) Malia o disposto nos artigos 58.1.b) e 64.2 para determinados buques de recreo ou pesca, a radiobaliza por satélite de 406 MHz que se instale a bordo dos buques

españois deberá ser do tipo de activación e liberación automática e tamén manual.

O sistema de liberación poderá ser un dispositivo hidrostático aprobado ou outro sistema que se poida considerar válido ao criterio da Administración marítima. Ademais, esta radiobaliza deberá estar provista dun localizador que emita na frecuencia aeronáutica de emerxencia de 121,5 MHz e cumpra coas especificacións en vigor para este tipo de equipamentos.

c) A radiobaliza debe poder ser liberada manualmente con facilidade para ser levada a unha embarcación de supervivencia en caso de necesidade, polo que nunca deberá estar situada en mastros ou outros lugares nos cales só se poida alcanzar mediante unha escaleira vertical. As radiobalizas de activación unicamente manual deberán estar nun lugar ben visible e de doado acceso da instalación radioeléctrica de forma que resulte sinxela a súa recolla e activación en caso dunha emerxencia.

d) A Administración marítima poderá aceptar a radiobaliza por satélite de 406 MHz de COSPAS-SARSAT ou outras que se poidan autorizar no futuro, e a súa localización a bordo axustarase ao especificado nas alíneas a) e c) deste artigo.

e) As radiobalizas serán sometidas a unha proba anual de funcionamento por inspectores de capitania marítima, das organizacións autorizadas de inspección, no caso de embarcacións de recreo, ou polas empresas de instalación e mantemento autorizadas para iso pola Administración marítima. A proba consistirá, basicamente, nunha revisión visual de todas as partes que a compoñen, a súa localización e montaxe, identificación e codificación mediante o sistema de auto-revisión, data de caducidade de baterías e dispositivo de liberación, frecuencia de emisión, etc.

Cando as probas sexan realizadas por organizacións ou empresas autorizadas, estas deberanlle remitir o informe correspondente á Administración marítima.

Cada catro anos, ademais, as radiobalizas serán obxecto dun exame e mantemento completos, nun centro aprobado de ensaio ou do servizo técnico da casa instaladora autorizada. No exame prestarase especial atención á estabilidade da frecuencia, a potencia do sinal e o estado de carga das baterías. Procurarase que este exame e mantemento se realicen coincidindo co cambio das baterías da radiobaliza e o distribuidor remitiralle, neste caso, o resultado e o informe das probas á Administración marítima.

f) Cada cambio de batería ou de dispositivo de liberación dunha radiobaliza debe ser obrigatoriamente comunicado á capitania marítima e, no caso de embarcacións de recreo, tamén á entidade colaboradora que realízase a última inspección. Cada cambio de batería ou de dispositivo de liberación exixirá a colocación dunha nova etiqueta, escrita con material indeleble e que non se deteriore, coa data de caducidade gravada pola empresa autorizada para a súa substitución. Non se admitirán aquelas etiquetas que conteñan erros ou riscadas. No caso de substitucións realizadas en portos estranxeiros, a data de caducidade de baterías e dispositivo de liberación deberá ser posta en coñecemento da Dirección Xeral da Mariña Mercante.

A empresa que realice estas substitucións deberalle facilitar á capitania marítima da zona en cuxo ámbito se atope o buque unha certificación na cal se indique que as devanditas substitucións foron realizadas conforme as normas en vigor.

g) As baterías da radiobaliza deben ter, por regra xeral, unha vida útil non superior aos catro anos desde a súa instalación, e a súa substitución nos equipamentos debe ser efectuada pola empresa instaladora ou os seus representantes autorizados.

En caso de que para algunha destas baterías se pretenda unha duración superior á indicada, a Administra-

ción marítima poderá, se o considera conveniente, exixir ao fabricante ou ao distribuidor o resultado das probas realizadas a esta nun laboratorio autorizado para a súa aprobación ou, en caso de non dispor delas, exixir a realización das probas nun centro autorizado.

h) O dispositivo de liberación, calquera que sexa, terá por regra xeral unha vida útil non superior aos dous anos desde a súa instalación, e da súa substitución deberá ser informada tamén a capitanía marítima competente. En caso de solicitarse un período de validez maior, a Administración marítima procederá do mesmo modo que o indicado na alínea g) para as baterías.

i) Todos os buques españois que dispoñan dunha radiobaliza de localización de sinistros de 121,5 MHz deberán substituíla pola radiobaliza por satélite de 406 MHz do sistema COSPAS-SARSAT, dentro dos tres meses seguintes á entrada en vigor deste regulamento.

j) Salvo o exixido para cada un deles nos artigos que lles sexan de aplicación, todos os buques de pesca de nova construción e os existentes que, por calquera motivo, deban substituír a radiobaliza de 406 MHz (automática ou manual), deberán incorporar unha con sistema de posicionamento interno.

No resto dos buques de pesca existentes, substituírase a radiobaliza de 406 MHz (automática ou manual) por unha con sistema de posicionamento interno, cando se cumpra o prazo de caducidade das súas baterías, ou, como moito, dous anos despois da entrada en vigor deste regulamento.

2. As radiobalizas persoais deben cumprir as seguintes disposicións:

a) As radiobalizas persoais aplicables aos buques pesqueiros que se citan nos artigos 47.4 e 67.2 e 3 deberán funcionar unicamente na frecuencia de 121,5 MHz, deben ir incorporadas ao chaleco salvavidas e activaranse automaticamente en caso de caída dun home á auga. Tamén se poderán activar de forma manual.

Na ponte de goberno de cada buque obrigado a dispor deste tipo de radiobalizas disporase dun receptor capaz de detectar os sinais emitidos por aquelas.

Adicionalmente, os buques a que fan referencia os artigos 40 e 67.2 deben dispor a bordo dun receptor direccional ou un radiogoniómetro de VHF, capaces de determinar a orientación do sinal na frecuencia indicada.

b) Estas radiobalizas deberán estar sempre a bordo do buque ao cal pertencen, en bo estado de funcionamento e permanentemente dispostas para ser utilizadas polos tripulantes cando o buque se faga ao mar. Se, malia o indicado, se procede á retirada dos equipamentos cando o buque estea no porto, o operador do buque ou a persoa que exerza o mando serán os responsables da súa custodia e do seu traslado a bordo antes de que o buque se faga ao mar.

Artigo 23. Radioteléfonos bidireccionais portátiles de ondas métricas.

1. Os equipamentos radiotelefónicos bidireccionais portátiles de ondas métricas de banda mariña (VHF) dos cales vaian provistos os buques españois cumpriran coas especificacións do SMSSM e disporán, cada un, do seu propio cargador de baterías e, coa excepción indicada no artigo 50.6, dunha batería primaria de cor amarela ou laranxa precintada, apta para ser usada unicamente en caso de emerxencias, e outra secundaria recargable para uso diario.

2. A batería primaria precintada deberá ter, por regra xeral, unha vida útil non superior aos catro anos desde a súa data de instalación no buque e, en caso de que se solicite unha duración superior, a Administración marí-

tima procederá da forma indicada para as radiobalizas no artigo 22.1. g).

O precinto será dunha calidade suficiente ao criterio da Administración marítima e a súa ruptura, calquera que sexa a causa que a orixine, deberá anular a súa validez. O cambio da batería debe ser comunicado polos instaladores á capitanía marítima correspondente.

3. Os equipamentos radiotelefónicos portátiles irán situados na ponte de goberno, serán doadamente visibles dentro desta, estarán convenientemente protexidos e o acceso a eles durante a navegación non requirirá do uso de chaves ou doutros sistemas que poidan impedir ou atrasar a súa recolla.

4. Cada equipamento portátil de VHF levará marcado no seu exterior, con material indeleble que non se deteriore, a data de caducidade das súas baterías e a identificación do buque ao cal pertence.

Artigo 24. Respondedores de radar de 9 GHz.

1. Nos buques españois, os respondedores de radar deben estar situados en soportes a ambas as bandas do buque, dentro ou fóra del, e ser claramente visibles desde a ponte de navegación. Deberá ser sinxela a recolla destes equipamentos para trasladalos aos botes ou embarcacións de supervivencia.

2. Nos buques obrigados a dispor de máis de dous respondedores de radar, estes irán situados en cada bote ou embarcación de supervivencia, agás os correspondentes aos dous botes máis próximos á ponte de goberno, que irán situados a ambas as bandas, dentro ou fóra desta, e permanentemente dispostos para a súa utilización en caso de emerxencia.

3. As baterías dos respondedores de radar deberán ter, como regra xeral, unha vida útil máxima de catro anos desde o momento da súa instalación, e a súa substitución nos equipamentos deberá ser efectuada pola empresa instaladora ou os seus representantes autorizados e comunicada á capitanía marítima correspondente. En caso de que se solicite un período de duración superior, a Administración marítima procederá da forma indicada para as radiobalizas no artigo 22.1.g). O uso dun respondedor de radar despois de ser utilizado nunha emerxencia requirirá a substitución da súa batería.

4. Cada respondedor de radar levará marcadas no seu exterior, con material indeleble e resistente, as instrucións de funcionamento en castelán, así como a data de caducidade das súas baterías e a identificación do buque ao cal pertence.

Artigo 25. Documentos de servizo.

1. Todos os buques españois comprendidos no ámbito de aplicación dos capítulos II e III que realicen navegacións polas zonas marítimas A2, A3 ou A4 deberán ir provistos, ademais dos restantes que sexan en cada caso exixibles, dos seguintes documentos de servizo:

- a) Licenza de estación de barco.
- b) Certificados de cada operador de radiocomunicacións.
- c) Diario do servizo radioeléctrico (segundo proceda).
- d) Lista alfabética de distintivos de chamada (Lista VIIA –UIT).
- e) Cadro numérico de identidades do servizo móbil marítimo e móbil marítimo por satélite.
- f) Nomenclátor das estacións costeiras (Lista IV –UIT).
- g) Nomenclátor de estacións de barco (Lista V –UIT).

h) Manual para uso dos servizos móbil marítimo e móbil marítimo por satélite ou Regulamento de radiocomunicacións.

i) Lista de estacións costeiras españolas, na cal constarán as horas de escoita, frecuencias e taxas.

j) Lista de estacións costeiras internacionais que transmiten avisos aos navegantes e boletíns meteorolóxicos.

k) Lista de centros de salvamento españois e frecuencias utilizadas.

l) Lista de centros NAVTEX españois, na cal conste o distintivo do seu emisor e os seus horarios de emisións programadas.

2. Cando os citados buques realicen navegacións pola zona marítima A1 ou cando se trate de buques comprendidos no ámbito de aplicación do capítulo IV, deberán ir provistos, como mínimo e independentemente, de calquera outra documentación exixible dos documentos indicados nas alíneas a) b) c) i) k) e l) segundo sexan de aplicación.

Artigo 26. Fontes de enerxía.

1. Os buques españois, mentres estean no mar, deberán dispor dunha fonte de enerxía eléctrica capaz de alimentar de forma continua todos os equipamentos utilizados para as radiocomunicacións, tanto básicos como duplicados, e de cargar todas as baterías utilizadas como fontes de enerxía de reserva.

Nos buques en que sexa obrigatoria a dispoñibilidade dunha fonte de enerxía eléctrica de emerxencia, esta debe ser capaz de alimentar tanto o equipamento básico como o duplicado, se este é exixido, durante o tempo especificado nas regras 42 e 43 do capítulo II-1 do Convenio SOLAS e a regra 17 do capítulo IV do Protocolo de Torremolinos.

2. Os buques españois, tanto se dispoñen de maneira obrigatoria dunha fonte de enerxía de emerxencia como se non dispoñen dela, ademais do establecido no punto 14 deberán estar dotados dunha ou varias fontes de enerxía de reserva constituídas por baterías de acumuladores recargables con capacidade suficiente para alimentar o equipamento básico de radiocomunicacións obrigatorio para a zona onde realicen as súas navegacións, a iluminación eléctrica de emerxencia, o GPS e, naqueles casos en que sexa de aplicación, tendo en conta o tipo de buque de que se trate, os seguintes equipamentos:

1.º A xiroscópica do buque se este dispón do terminal de satélite apropiado.

2.º Outros equipamentos que, ao criterio da Administración marítima, necesiten de tal subministración para garantir un funcionamento seguro e adecuado, nos seguintes termos:

a) Nos buques aos cales lles sexa aplicable o capítulo II deste regulamento, durante o tempo especificado para eles na regra 13 do capítulo IV do Convenio SOLAS.

b) Nos buques aos cales lles sexa aplicable o capítulo III, durante o tempo especificado para eles mediante a regra 12 do capítulo IX do Protocolo de Torremolinos.

c) Nos buques aos cales lles sexa de aplicación o capítulo IV, durante o tempo especificado para cada un deles segundo o artigo 55 deste regulamento.

3. Nos buques nos cales sexa obrigatoria a dispoñibilidade de equipamento de radiocomunicacións duplicado, este deberá estar conectado tamén á fonte de enerxía de reserva.

4. Para calcular a capacidade das baterías de reserva terase en conta o consumo total necesario para o funcionamento de todos os equipamentos de radiocomunica-

cións conectados a estas baterías, utilizando para iso a seguinte fórmula:

«1/2 do consumo de corrente necesario para a transmisión máis (+) o consumo de corrente necesario para a recepción máis (+) o consumo de corrente de toda carga adicional».

(Onde os consumos van expresados en amperios e a capacidade resultante en amperios-hora).

5. Nos buques obrigados a dispor do equipamento de localización de buques (ELB) para control e seguimento de pesca, este deberá ser alimentado na forma establecida pola Orde APA/3660/2003, do 22 de decembro, pola que se regula o sistema de localización de buques pesqueiros vía satélite.

6. Coa excepción dos buques a que fai referencia o artigo 55.2, as baterías de reserva deberán dispor do seu propio cargador, que deberá facilitar unha carga continua e automática a estas e será capaz de iniciar a carga cando a súa capacidade alcance un nivel non inferior ao 70 por cento da súa carga útil e manterse en flotación cando alcance o 100 por cento da súa carga.

O cargador debe estar situado en lugar distinto ao compartimento das baterías, debe contar con instrumentos de medida de carga e voltaxe e dispor dun sistema de alarma acústico e luminoso para casos de avaría ou defectos de funcionamento no sistema de carga. A determinación da condición de carga da batería débese poder realizar de forma sinxela.

7. Unicamente será necesario un cargador e un grupo de baterías tanto para o equipamento básico coma para o duplicado se este é exixido. Non obstante disporase dun convertedor AC/DC para cada un deles.

Ambos, baterías e cargador, deberán cumprir, ademais, coas directrices recomendadas pola OMI mediante a Circular 16/COMSAR.

8. Non está permitida a conexión ás baterías de reserva de equipamentos radioeléctricos diferentes aos indicados neste regulamento. Calquera outro equipamento distinto aos indicados como obrigatorios para cada tipo de buque que se conecte ás baterías de reserva para equipamentos de radio deberá ser expresamente autorizado pola Administración marítima.

9. Todos os equipamentos radioeléctricos se deberán alimentar da fonte principal ou de emerxencia do buque a través dun convertedor de corrente alterna a corrente continua (24 V). En caso de fallo de alimentación da fonte de enerxía principal ou de emerxencia, o sistema cambiará automaticamente á alimentación das baterías, sen interrupción da saída, activando na ponte de goberno un sistema de alarma acústica e luminosa, o cal unicamente poderá ser silenciado de forma manual. Nos buques novos aos cales se lles apliquen os capítulos II e III deste regulamento, deberá existir tamén a posibilidade de conmutación manual.

En calquera caso, a dita conmutación non deberá ser causa de perda de datos nin requirirá a reiniciación dos equipamentos en uso. A alimentación directa dos equipamentos de radio con corrente continua a través do propio cargador de baterías non será aceptada pola Administración marítima.

10. As baterías deben ser de calidade suficiente para soportar as condicións ás cales van ser expostas no buque, tal como vibracións ou continuos cambios de temperatura e capaces de soportar as cargas, descargas e o funcionamento continuo ao longo de toda a súa vida útil. Deberá estar dispoñible a bordo do buque a información facilitada polo fabricante das baterías, incluíndo as súas especificacións técnicas.

11. Como regra xeral, e salvo o indicado no artigo 55.4, as baterías de reserva situaranse nunha posición elevada da superestrutura do buque, doadamente accesible e o máis preto da instalación radioeléctrica como sexa

posible. Instalarase preferentemente nun pañol estanco, ben ventilado (+/-20.º de temperatura constante), provisto dunha iluminación a proba de explosións no cal non haxa ningún sistema eléctrico (motores, caixas de conexións, cargadores, etc.) e deberá ser doadamente accesible para os efectos de comprobación e mantemento. Manteranse fortemente fixadas para evitar o seu movemento debido ao abaneo do buque e manterán a súa capacidade nominal mesmo cando sufran unha inclinación de ata 22 graos e medio en calquera dirección.

Non se situarán nunca na sala de máquinas e evitárase a súa instalación na maxistral ou noutros lugares de difícil acceso. En buques de pequeno porte ou naqueles aos cales non poida ser aplicable o previsto neste punto, as baterías situarase no lugar máis apropiado e de maneira que a súa estabilidade non se poida ver en ningún caso afectada. Esta localización deberá ser aprobada pola Administración marítima.

O grupo de baterías deberá estar perfectamente etiquetado e advertir do risco de explosión coa súa capacidade en amperios-hora doadamente lexible.

Unicamente en adaptacións ao SMSSM de buques existentes e en unidades de pequeno porte onde o espazo non o permita se autorizará a situación de baterías no exterior. Neste caso, a caixa onde deban estar situadas estas baterías será dun material sintético, resistente á auga, estará ben protexida e illada para evitar a entrada e salpicaduras de auga do mar, estará convenientemente ventilada e será dun tamaño suficiente para permitir un perfecto mantemento e inspección.

De se utilizaren baterías de chumbo, asegúrase de que a caixa onde van situadas se atope convenientemente reforzada co obxecto de evitar posibles fugas ou corrosións.

12. Deberase asegurar que os cables de conexión entre as baterías, o cadro de distribución e os equipamentos radioeléctricos estean eficazmente illados de toda posibilidade de conexións á terra ou cortocircuitos. Por iso o cableado, que será do tipo piro-resistente (IEC-331), non deberá pasar por outros cadros eléctricos nin ser encamiñado por espazos situados nun nivel inferior a aquel en que estean situados os equipamentos radioeléctricos. Prestarase especial atención á hora de determinar a sección do devandito cableado co obxecto de evitar excesivas caídas de tensión na liña e quentamentos desta.

O cableado entre a batería de reserva e o cadro de distribución será a proba de cortocircuitos, e guíase, como regra xeral, dentro dun tubo metálico, un por cada condutor, convenientemente conectado á terra. Ambos os condutores (positivo e negativo) estarán protexidos por fusibles situados no cadro ou cargador e dispostos de modo que a súa substitución poida ser efectuada sen dificultade por persoal non cualificado.

Todos os terminais irán a regrestas perfectamente identificables e correctamente numeradas.

13. O cargador das baterías de radio deberá dispor dun díodo de bloqueo co obxecto de impedir a descarga destas sobre o cargador en caso de avaría deste último, pero permitindo a necesaria descarga aos consumidores en circunstancias de fallo da alimentación de corrente alterna.

14. En lugar das baterías de acumuladores cuxas características se describiron nos puntos anteriores, a Administración marítima admitirá a instalación dun Sistema de Enerxía Ininterrompida (SEI), como fonte de enerxía de reserva para os equipamentos de radiocomunicacións, que cumpra coas prescricións estipuladas na regra 13 do capítulo IV do Convenio SOLAS e na regra 12 do capítulo IX do Protocolo de Torremolinos, respectivamente, así como co establecido para estes sistemas na Circular 16/COMSAR.

Artigo 27. *Instalacións radioeléctricas, equipamentos e antenas.*

1. As instalacións radioeléctricas proxectaranse e instalaranse de modo que se garanta a ausencia de interferencias prexudiciais a outros sistemas eléctricos ou electrónicos a bordo ou destes ao equipamento radioeléctrico e prestarase especial coidado nos buques de madeira ou doutro material non condutivo. Cada equipamento radioeléctrico disporá da súa propia conexión á terra.

Por regra xeral os equipamentos radioeléctricos débense situar na ponte de goberno, ben na propia ponte ben nunha sala de radio adxacente a esta, coa consola situada de tal maneira que o operador encargado do seu manexo poida ter unha visión xeral da navegación cando estea utilizando calquera destes equipamentos. Se algún dos equipamentos de radiocomunicacións está situado nunha sala adxacente á ponte, non deberá existir ningunha porta entre esta e a ponte de goberno, e deberá ser posible recibir de xeito satisfactorio e desde calquera punto da ponte calquera alarma que se produza nos receptores que o buque está obrigado a levar.

Non obstante, e cando existan problemas de espazo, certos equipamentos, ao criterio da Administración marítima, poderán ir situados noutros lugares, tales como o cuarto de derrota ou outro lugar próximo á ponte de goberno. Neste caso o control de todas as canles para a emisión e recepción das alertas de socorro poderase exercer de modo inmediato desde a ponte de navegación.

Na ponte de goberno deberanse prover medios auditivos e visuais que permitan ter coñecemento inmediato das alertas de socorro recibidas a través de todos os sistemas de radiocomunicacións que o buque estea obrigado a levar, así como que permitan determinar a través de cal ou cales medios están sendo recibidas as devanditas alertas.

Todos os equipamentos radioeléctricos obrigatorios deberán estar convenientemente iluminados mediante unha luz de emerxencia, a cal deberá iluminar axeitadamente os mandos de control de maneira que o equipamento se poida utilizar con seguranza, así como a mesa de traballo da instalación radioeléctrica, de maneira que sexa posible ler e escribir sobre ela. Para os equipamentos situados nunha sala específica de radio poderase utilizar a iluminación de teito. Non obstante, para aqueles equipamentos que estean situados ao descuberto na parte dianteira da ponte de goberno, utilizaranse luces apantalladas concentradas sobre cada equipamento. En calquera caso, proveranse medios para evitar os efectos prexudiciais das luces cando a consola de radio ou calquera dos equipamentos están sendo utilizados durante a noite. As luces de emerxencia deberán ter o seu propio circuito con fusible e cada un dos circuitos deberá ir protexido con fusibles, os cales se deberán conectar antes dos fusibles principais co obxecto de evitar que, de se fundiren, interrompan a iluminación de emerxencia.

Os interruptores das luces de emerxencia deberán estar convenientemente identificados e sinalizados.

Os equipamentos obrigatorios de VHF estarán sempre situados na parte frontal da ponte de goberno. Nos buques dotados de ponte integrada, os mandos de todos os equipamentos de radiocomunicacións instalaranse nunha estación de traballo situada nunha posición central do lugar desde onde controle a navegación. Os equipamentos de transmisión e recepción poderanse situar fóra da ponte de navegación.

2. Calquera equipamento que se vaia instalar nun buque español proxectarase de maneira que a unidade principal se poida repor doadamente sen necesidade de reaxustes ou recalibración complicados e de modo que resulte accesible co fin da inspección e do mantemento a bordo. O mando de control das canles radiotelefónicas de ondas métricas destinadas á seguranza da navegación

estar na ponte de navegación e ao alcance do posto de derrota.

Tanto as antenas dos equipamentos de radiocomunicacións coma as tomas de terra, a luz de emerxencia e as acometidas das baterías deberán estar convenientemente sinalizadas.

Todo equipamento de radiocomunicacións cuxa instalación sexa obrigatoria a bordo dun buque español, xa se trate de equipamento básico ou duplicado, será independente no seu funcionamento e operatividade e disporá da súa propia unidade de control.

3. Todos os equipamentos de radiocomunicacións que se instalen nos buques españois e utilicen as técnicas de LSD deben ser capaces de transmitir automaticamente a situación coa alerta de socorro, obtendo tal información dun receptor de navegación interno ou externo, co fin de que, cando se activen o botón ou os botóns no panel de socorro, se inclúa esta, de maneira automática, na alerta de socorro inicial.

4. O uso de equipamentos de secraftonía, de se autorizaren, non deberá producir interferencias ou perturbacións ás frecuencias de socorro ou a outras canles de uso comercial.

A dispoñibilidade de exploración de frecuencias no equipamento de VHF cumprirá co establecido nas especificacións técnicas para o efecto e non deberá impedir en ningún momento que unha chamada de socorro poida ser recibida na canle 70 de LSD.

5. A utilización dos equipamentos de radiocomunicacións que se regulan neste regulamento para fins particulares, especialmente dos substitutivos do servizo telefónico e cuxa titularidade lles corresponde ás estacións costeiras rexistradas nos nomenclátors da UIT, non está permitida, a menos que, por razóns excepcionais debidamente xustificadas, sexa expresamente autorizada pola Administración marítima.

6. Toda instalación levará o distintivo de chamada e o número de identificación do servizo móbil marítimo (MMSI), claramente marcados na estación radioelétrica, e irá provista dun reloxo de precisión, de presentación analóxica ou dixital, regulado exclusivamente co tempo universal coordinado, coñecido polo acrónimo en inglés UTC. Nos buques afectados polos capítulos II e III deste regulamento, este reloxo deberá ter o tamaño suficiente para poder ser lido sen dificultade desde calquera posición próxima ao posto de control dos equipamentos de radio e disporá da precisión suficiente para non ter que realíñar a súa lectura máis dunha vez ao mes.

Así mesmo, e nun lugar ben visible na estación radioelétrica, disporase do cadro de procedementos de operación para situacións de socorro.

7. Os equipamentos de ondas métricas (VHF) deberán poder funcionar unicamente nas canles especificadas no apéndice 18 do Regulamento de radiocomunicacións da UIT. Aqueles equipamentos de VHF utilizados unicamente para telefonía deberán levar a canle 70 inhibida.

Os equipamentos de VHF obrigatorios para os buques de pasaxe e que funcionan nas frecuencias de 121,5 MHz e 123,1 MHz poderán ser de tipo fixo ou portátil.

8. Os equipamentos de ondas hectométricas (MF) e hectométricas/decamétricas (MF/HF) deberán emitir unicamente nas frecuencias asignadas pola UIT ao servizo móbil marítimo. Calquera outra frecuencia ou canle non atribuída a este servizo pola UIT non poderá ser seleccionada polos equipamentos a bordo dos buques.

Os buques que transporten mercadorías perigosas irán provistos de cargas artificiais a bordo, para os efectos de probas e mantemento durante as operacións de carga e descarga.

9. Todos os equipamentos de radiocomunicacións con capacidade para a emisión de alertas de socorro utilizando as técnicas de LSD e os equipamentos terminais de Inmarsat instalados nos buques españois na data de

entrada en vigor deste regulamento e que carezan de botón de socorro dedicado e convenientemente protexido ou de medios que requiran dúas accións sinxelas e independentes para a emisión das devanditas alertas, deberán ser modificados ou substituídos por outros equipamentos, de forma que, antes dos seis meses seguintes á entrada en vigor deste regulamento, cumpran con estas disposicións.

10. Os buques disporán a bordo da información e dos manuais axeitados que permitan a operación e o mantemento apropiados de todos os equipamentos radioelétricos.

Para a realización a bordo dun sinxelo mantemento, todo buque deberá dispor, como mínimo, das seguintes ferramentas e recambios:

- 1.º Fusibles de recambio para todos os equipamentos de radio.
- 2.º Fusibles de recambio para a rede eléctrica.
- 3.º Fusibles de recambio para os circuitos das baterías.
- 4.º Recambios de lámpadas de emerxencia.
- 5.º Ferramentas necesarias para un sinxelo mantemento.
- 6.º Densímetro (se procede, dependendo do tipo de baterías utilizadas).
- 7.º Polímetro.

11. As antenas transmisoras de VHF deberán ter unha polarización vertical e situaranse, por regra xeral, nunha posición elevada e libre de obstáculos e a unha distancia mínima de dous metros de calquera superestrutura construída con materiais condutivos. Se o buque dispón de máis dunha antena transmisora de VHF, procurarase que nunca dúas delas se atopen no mesmo plano horizontal.

As baixantes realizaranse preferentemente con cable coaxial de dobre malla, cuxa perda máxima sexa de 3 dB. Non se permite a utilización de antenas de VHF de alta ganancia asociadas ao equipamento de VHF de LSD obrigatorio. O proxecto de todos os conectores instalados en exteriores nos cables coaxiais deberá ser estanco co obxecto de impedir a entrada de auga ao cable da antena.

As antenas utilizadas para o Sistema de Identificación Automática de Buques (SIA), deberanse instalar o máis afastadas que sexa posible das antenas de radar ou doutras antenas transmisoras ou de calquera outra fonte de enerxía de alta potencia e, polo menos, a unha distancia mínima de tres metros.

Así mesmo, procurarase que as antenas deste equipamento se instalen inmediatamente enriba ou debaixo da antena de ondas métricas do equipamento de VHF primario do buque, sen separación horizontal e cunha separación vertical mínima de 2 m. En calquera caso, cando a súa localización estea ao mesmo nivel que outras antenas, deberanse colocar polo menos a unha distancia de cinco metros.

12. As antenas de látego de MF/HF, estarán situadas nunha posición elevada e libre de obstáculos, e o máis afastada posible (polo menos a 1 m) de mastros, vigas, cables ou calquera outro material condutivo existentes dentro do radio de abaneo da antena. Os obstáculos que estean a unha distancia inferior a catro metros seccionaranse por medio de illantes cerámicos. Os stays de retención da antena vertical, se os houber, serán de aceiro inoxidable seccionados por illantes cerámicos accesibles para a súa limpeza.

Nos buques aos cales se aplique o capítulo II deste regulamento e realicen navegacións polas zonas marítimas A3 ou A4, disporase a bordo dunha antena de reserva, de características eléctricas equivalentes á instalada, disposta en modo tal que, en caso de fallo da antena principal, poida ser montada no menor tempo posible.

No caso de antenas de fío cuxos extremos estean fixados en paos, mastros ou outra estrutura suxeita a vibracións, deberanse prover medios para a redución de tensións mecánicas na antena iguais ou superiores a 1/3 da carga de rotura. A disposición das antenas e as súas baixantes evitará que a rotura dunha antena cause a posta á terra de calquera outra.

Os amplificadores de potencia de radiofrecuencia deberán, na medida do posible, estar situados nunha sala separada e convenientemente apantallada.

O axustador de antena deberá estar situado preto da antena, a ser posible, na parte exterior e debaixo dela. As baixantes protexeranse de calquera contacto accidental, discorrerán tan verticalmente como sexa posible e en calquera caso cun ángulo non inferior a 45 graos do plano horizontal.

Disporase de medios que permitan a conexión á terra das antenas transmisoras.

13. As antenas de satélite de Inmarsat axustaranse ao disposto nas resolucións da OMI que sexan de aplicación e ao indicado neste punto.

A localización destas antenas debe ser elixida fóra das zonas de paso a traballo, ao abeiro das emisións de fume da cheminea e non afectada por vibracións. Non se situarán nunca no mesmo plano horizontal que as antenas de radar nin moi preto da antena do GPS e procurarase que se atopen o máis afastadas posible das chemineas e das demais antenas dos equipamentos de radiocomunicacións e náuticos, debendo, ademais, ser doadamente accesibles para os efectos de mantemento e reparación.

Nos terminais de tipo A ou B marcarase unha zona de prohibición arredor da antena correspondente a un nivel de radiación de 10 watt/m². Estas antenas situaranse a non menos de cinco metros das antenas transmisoras de MF/HF e a altura da súa base non poderá ser inferior a dous metros respecto da cuberta onde vaia fixada.

14. Os equipamentos de instalación obrigatoria como equipamentos duplicados deberán estar permanentemente dispostos para a súa utilización en caso necesario. Recoméndase que cada un destes equipamentos vaia permanentemente conectado á súa propia antena independente. Non obstante, cando unha antena non vaia conectada de xeito permanente ao transmisor, deberase conectar de xeito automático cando se active e transmita a alerta de socorro.

15. Evitarase instalar antenas celulares móbiles. Non obstante, de se instalaren, non se deberán situar nunha posición máis elevada que as antenas de VHF, e se houbese que situalas ao mesmo nivel, procurarase que a distancia entre elas non sexa inferior a cinco metros.

Poderanse autorizar outros equipamentos adicionais de xeito voluntario e que non formen parte dos equipamentos obrigatorios do buque tales como teléfonos móbiles, estacións de afeccionados ou equipamentos portátiles de satélite, sempre e cando cumpran coa normativa específica que lles sexa de aplicación, as condicións de compatibilidade electromagnética e os equipamentos de radiocomunicacións e de radionavegación non sufran ningún tipo de alteración ou degradación. En calquera caso, os ditos equipamentos operarán sempre á discreción do capitán do buque.

16. De se instalaren equipamentos para comunicacións a bordo en frecuencias comprendidas entre 450 e 470 MHz, a súa potencia non poderá ser nunca superior aos dous vatios, e se estes equipamentos se instalan en puntos fixos dos barcos, a altura das súas antenas non deberán exceder o nivel da ponte en máis de 3,5 metros. Estes equipamentos cumprirán, así mesmo, coas características recomendadas pola UIT na Rec. UIT-R M.1174.

17. Os equipamentos radioeléctricos instalados en unidades móbiles de perforación en mar aberto, cumprirán coas prescricións estipuladas no Código MODU da

Organización Marítima Internacional, na súa forma emendada de 1991.

Artigo 28. *Persoal de radiocomunicacións e servizos de escoita.*

1. A escoita e operación do servizo radioeléctrico dunha estación de buque adaptada ao SMSSM poderán ser realizadas exclusivamente polas persoas que dispoñan dos certificados adecuados segundo o especificado no Regulamento de radiocomunicacións da UIT e o establecido na Orde FOM/2296/2002, do 4 de setembro, ou norma que a substitúa, de acordo coa zona ou zonas por onde o buque vaia realizar as súas navegacións.

2. Nos buques que no momento da entrada en vigor deste regulamento non dispoñan dunha estación de buque adaptada ao SMSSM, por non estaren obrigados a iso, a escoita e operación da estación radioeléctrica poderá ser realizada polas persoas que dispoñan da certificación indicada no punto 1, da certificación de operador radiotelefonista ou da correspondente titulación de recreo, segundo lles sexa de aplicación.

3. A escoita automática nas frecuencias de chamada selectiva dixital de 156,525 MHz (canle 70), 2.187,5 kHz e as frecuencias de HF de LSD poderase realizar, ben mediante un receptor de exploración separado e independente do resto dos equipamentos do buque ou ben por medio dun receptor de exploración que forme parte de cada un dos transceptores principais, sempre e cando se manteña unha escoita continua nas frecuencias de socorro e non resulte interferido nin bloqueado cando os equipamentos principais estean sendo utilizados para outros servizos.

4. Os buques que dispoñan de estación terrea de buque (ETB) de INMARSAT deberán manter unha escoita continua para a recepción de alertas de socorro. A escoita só se poderá interromper cando se estea comunicando por unha canle de traballo.

Artigo 29. *Prescricións relativas ao mantemento.*

1. O método de mantemento dos equipamentos radioeléctricos que vaian ser instalados nun buque español, adaptado ás técnicas do SMSSM, será potestativo para o operador do buque, que lle comunicará á Administración marítima o método elixido no momento en que o buque se adapte ao SMSSM.

2. Se o operador do buque opta polo método de mantemento do equipamento radioeléctrico en terra deberalle presentar á Administración marítima un contrato cunha ou varias empresas de servizos, mediante o cal se garanta a cobertura de mantemento na zona de navegación do buque, e que cubra todo o equipamento radioeléctrico exixido na devandita zona de navegación para que acuda a prestar servizos de mantemento e reparación cando se necesite, así como a provisión de servizos na base principal dos buques dedicados a un tráfico marítimo con ruta regular.

O contrato, asinado polo operador do buque e pola empresa que preste os servizos de mantemento, será presentado á Administración marítima cando se opte polo método de mantemento en terra. Deberán figurar claramente as condicións de reparación e mantemento e a relación dos equipamentos obxecto do mantemento.

No contrato indícarase, igualmente, a obrigatoriedade de realizar un mantemento preventivo do equipamento radioeléctrico do buque, polo menos unha vez ao ano. O mantemento preventivo realizarase, na medida do posible, en datas inmediatamente anteriores ás sinaladas para inspeccionar a instalación radioeléctrica do buque.

Debe figurar a bordo do buque, para ser presentada por requirimento da Administración marítima, unha copia compulsada do devandito contrato.

3. Cando o método elixido sexa o de mantemento do equipamento radioeléctrico no mar, o operador do buque débelle presentar á Administración marítima unha memoria descritiva das instalacións que leva o buque para a realización do mantemento. Aceptada a memoria, será obxecto de comprobacións periódicas por parte da Inspección radiomarítima.

A memoria conterá:

a) A relación dos equipamentos de medida e comprobación, así como de reparación, dos cales están dotadas as instalacións.

b) A relación de recambios recomendados polos fabricantes dos equipamentos para garantir un eficiente servizo de mantemento no mar.

4. As persoas designadas para levar a cabo as funcións de mantemento do equipamento radioeléctrico no propio buque deben estar en posesión do título de oficial radioelectrónico da mariña mercante de primeira ou de segunda clase, ou de licenciado ou diplomado da mariña civil na especialidade de radioelectrónica.

5. O buque que opte polo mantemento do equipamento radioeléctrico no mar debe levar a bordo a documentación técnica, as ferramentas, o equipamento de probas e as pezas de recambio adicionais axeitadas, co obxecto de que o encargado do mantemento poida realizar as probas e localizar e reparar as avarías do equipamento radioeléctrico. O número e a clase de todos estes elementos estará en consonancia co equipamento instalado e debe ser aprobado pola Administración marítima.

Artigo 30. *Equipamentos de seguranza da navegación.*

1. As instalacións de radar de que deban ir provistos os buques españois deberán ser aptas para funcionar na banda de frecuencias de 9 GHz. Nos buques obrigados a dispor de dúas instalacións de radar, polo menos unha delas debe poder funcionar na banda de 9 GHz.

2. As instalacións de radar de instalación obrigatoria deben dispor, na mesma ponte de navegación, de medios que permitan efectuar o punteado cos datos proporcionados polo radar, os cales serán polo menos tan eficaces como os dun punteador de reflexión.

3. O diámetro efectivo da pantalla dos radares que, de forma obrigatoria, se deben instalar nos buques nacionais será, como mínimo, o seguinte:

a) 340 mm, nos buques iguais ou maiores a 1.000 toneladas.

b) 250 mm, nos buques iguais ou maiores a 300 toneladas e nas naves de gran velocidade.

c) 180 mm, no resto dos buques obrigados a levalo.

Nos buques obrigados a dispor de equipamentos APRA, a pantalla en que aparece a información APRA terá un diámetro eficaz de, polo menos, 340 mm. Non obstante, nos buques obrigados a levar un segundo APRA, o diámetro será, polo menos, de 250 mm.

4. As instalacións de radar deberanse montar de maneira que non se poidan ver afectadas por vibracións, humidade ou cambios de temperatura que poidan degradar as súas condicións de funcionamento e exactitude.

As pantallas deberán estar na ponte desde onde se exerza a navegación e situadas de tal maneira que o operador non perda a visión da navegación cando estea utilizando o radar. A liña de proa deberá estar o máis exactamente aliñada coa liña proa-popa do buque como sexa posible.

As antenas de radar situaranse de maneira que proporcionen as mellores condicións de funcionamento evi-

tando sectores de sombra ou falsos ecos producidos por interaccións prexudiciais producidas por obxectos próximos situados na superestrutura do buque.

5. As condicións de funcionamento da instalación de radar deberán ser revisadas sempre antes do inicio de cada navegación e, polo menos, cada catro horas cando o buque estea navegando. O resultado destas revisións será anotado no diario do servizo radioeléctrico ou no diario de navegación.

6. Cando se instalen a bordo dun buque dous ou máis equipamentos de radar, farase de maneira que ambos se poidan utilizar por separado e de forma independente.

7. Nos buques equipados de ecosonda procurarase que o transdutor estea situado o máis afastado posible de tapóns ou aberturas situadas no casco do buque.

A pantalla gráfica ou unidade de control débese situar na ponte de navegación, nunha posición que permita unha doada visión desta sen que o persoal de garda perda a perspectiva e o control da navegación. Evitarase que o efecto das luces necesarias para visualizar o equipamento interfira a visión da navegación.

8. Os buques equipados de agulla xiroscópica deben asegurar a estabilidade da voltaxe na alimentación do compás. Ademais, disporán dun dispositivo sonoro de alarma que avise o oficial de garda de toda interrupción na corrente de alimentación, sendo recomendable o emprego do autotemoneiro.

CAPÍTULO II

Buques comprendidos no ámbito de aplicación do Convenio SOLAS

SECCIÓN 1.ª REGULACIÓN CONTIDA NO CONVENIO SOLAS OU PREFIGURADA NESTE

Artigo 31. *Preceptos do Convenio SOLAS aplicables.*

1. En materia de radiocomunicacións marítimas, os buques mercantes incluídos no ámbito de aplicación do Convenio SOLAS rexeranse polos preceptos contidos na regra 9 do capítulo I, na regra 6 do capítulo III, nas regras 1 a 18 do capítulo IV e nas regras 16 a 20 do capítulo V do anexo ao convenio.

2. Os buques mercantes de pasaxe incluídos no ámbito de aplicación do Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, non suxeitos ao Convenio SOLAS por realizaren unicamente viaxes entre portos españois, rexeranse, no entanto, en materia de radiocomunicacións, polo devandito convenio no que se refire ao SMSSM, polo capítulo III.2 do anexo I do citado real decreto no que respecta aos buques das clases B, C e D, e polas especificacións ao Convenio SOLAS contidas nesta sección.

Artigo 32. *Exencións.*

1. En relación coa regra 3 do capítulo IV do anexo ao Convenio SOLAS e sen prexuízo do establecido no punto 2 deste artigo, non se lles outorgarán exencións aos buques que se atopen no ámbito de aplicación deste capítulo salvo especiais circunstancias en que, en función das características do buque ou da ausencia de riscos na navegación, resulte inxustificada ou innecesaria a instalación dalgún equipamento radioeléctrico neste.

2. Cando un buque autorizado a navegar por unha determinada zona se deba desprazar para navegar noutra zona de similares características con carácter permanente ou por períodos dilatados de tempo, poderá, nas circunstancias previstas no punto anterior, ser eximido do equipamento radioeléctrico exixible para a realización do devandito desprazamento. A Administración marítima

establecerá, neste caso, os requisitos adicionais exixibles para o outorgamento da devandita exención.

3. As exencións concederanse mediante resolución do director xeral da Mariña Mercante, na cal se precisarán a súa duración e condicións.

A variación das condicións conforme as que se concedeu a exención implicarán a anulación automática desta sen necesidade de resolución expresa.

4. O prazo para notificar a resolución que outorgue ou denegue unha exención será dun mes, entendéndose denegada se non se resolve expresamente no devandito prazo.

5. As exencións de equipamentos concedidas antes da entrada en vigor deste regulamento serán efectivas ata a finalización do prazo indicado na resolución ou, en caso de que non se especificase prazo ningún, ata transcorridos seis meses desde o inicio da vixencia.

Artigo 33. *Zonas marítimas.*

Para os efectos do disposto na regra 2 do capítulo IV do anexo do Convenio SOLAS, as zonas marítimas para os buques aos cales lles sexa de aplicación este capítulo son as que se indican no artigo 4.

Artigo 34. *Rexistros radioeléctricos.*

En relación co disposto na regra 17 do capítulo IV do anexo ao Convenio SOLAS, e coa excepción dos buques autorizados a realizar unicamente viaxes entre portos españois en navegacións iguais ou inferiores a 20 millas contadas desde a costa, os buques aos cales lles sexa aplicable o dito convenio II levarán un rexistro radioeléctrico diario do servizo radioeléctrico que cumpra os requisitos indicados no artigo 6.

Artigo 35. *Regras de funcionamento de equipamentos e instalacións radioeléctricas.*

1. De conformidade co disposto na regra 14 do capítulo IV do anexo ao Convenio SOLAS, na regra 18 do capítulo V e nos artigos 5 e 6 do Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, todos os equipamentos radioeléctricos e de radionavegación, antenas ou calquera outro elemento que forme parte deles e sexan instalados de forma obrigatoria nos buques aos cales lles sexa aplicable o dito convenio deberán cumprir os requisitos exixidos polo Real decreto 809/1999, do 14 de maio, e disporán da marcación de conformidade reproducida no anexo C deste último.

O disposto no parágrafo anterior non se lles aplicará aos equipamentos obrigatorios que fosen instalados nos citados buques antes da entrada en vigor do Real decreto 809/1999, do 14 de maio. Estes equipamentos, e calquera outro que se instalase sen ser obrigatorio, poderanse manter a bordo ata a súa substitución voluntaria, mesmo cando non dispoñan dun certificado de aprobación ou número de rexistro en vigor sempre que a Administración marítima considere que cumpren os obxectivos e as condicións mínimas de seguranza e compatibilidade electromagnética. Se a aprobación ou o número de rexistro destes equipamentos caducaron, non poderán ser desmontados e instalados noutro buque salvo que este sexa propiedade do mesmo armador e a instalación sexa autorizada pola Administración marítima.

2. A potencia de emisión dos transmisores dos equipamentos de MF e HF dos cales deban ir provistos non será inferior aos 100 vatios para os buques que naveguen polas zonas marítimas A3 ou A4, e aos 75 vatios para os que unicamente o fagan pola zona marítima A2.

3. En todos estes buques, na medida do posible, deberanse prover medios axeitados para manter a priva-

cidade das comunicacións cando os equipamentos estean sendo utilizados por pasaxeiros ou tripulantes con fins particulares.

Artigo 36. *Persoal de radiocomunicacións.*

1. En relación co disposto na regra 16 do capítulo IV do anexo do Convenio SOLAS, e a menos que o operador do buque opte polo método de mantemento do equipamento radioeléctrico a bordo, o capitán ou patrón e os demais oficiais dos buques con responsabilidade de garda de navegación deberán estar en posesión do COG se o buque navega por zonas A2, A3 ou A4, ou do COR se o buque navega unicamente pola zona A1.

Se o buque dispón de persoal para o mantemento radioeléctrico a bordo, unicamente será necesario, non obstante, que o capitán, o patrón ou un dos oficiais de navegación dispoñan da mencionada certificación.

2. Nos buques aos cales se lles aplique este capítulo designarase un membro da dotación, entre os citados no punto anterior, para que desempeñe exclusivamente tarefas de radiocomunicacións en caso dun sinistro. O nome desta persoa e o seu tipo de certificado deberán anotarse no diario do servizo radioeléctrico ou no diario de navegación do buque, ao comezo de cada viaxe. Esta exixencia incluírase tamén no cadro de obrigas e consignas do buque para casos de emerxencia.

Artigo 37. *Prescricións relativas ao mantemento.*

1. En relación co disposto na regra 15 do capítulo IV do anexo do Convenio SOLAS, e salvo o que se sinala no punto seguinte, o método de mantemento dos equipamentos radioeléctricos, de forma que cumpran co disposto no alínea e) da dita regra, será potestativo para o operador do buque, que lle deberá comunicar á Administración marítima o método ou métodos elixidos no momento en que o buque se adapte ao SMSSM. A Administración marítima poderá aceptar, se así lle fose solicitado, unha combinación dos tres métodos indicados, sempre que considere que o buque cumpre cos mesmos niveis de seguranza exixidos nas prescricións funcionais da regra 4 do capítulo IV do anexo ao Convenio SOLAS.

2. Aos buques de alta velocidade cuxas navegacións entre portos onde existan medios de reparación e mantemento non superen as seis horas, mesmo cando realicen navegacións en zonas marítimas A3, unicamente se lles exixirá o cumprimento dun dos tres métodos expresados.

SECCIÓN 2.ª REGULAMENTACIÓN COMPLEMENTARIA E AUTÓNOMA

Artigo 38. *Equipamento radioeléctrico prescrito para os buques e duplicacións.*

1. Ademais dos equipamentos de que deban ir provistos segundo o exixido polos preceptos do Convenio SOLAS que lles sexan de aplicación, os buques de pasaxe que realicen navegacións polas zonas marítimas A2, A3 e A4 deberán levar un respondedor de radar de 9 GHz por cada bote ou bote de rescate rápido que obrigatoriamente deban levar.

2. Os buques que naveguen pola zona marítima A1 e que opten pola duplicación de equipamentos como método de mantemento, deben levar como equipamento duplicado unha instalación de VHF de características iguais ás exixidas como equipamento básico obrigatorio.

3. Os buques que naveguen polas zonas marítimas A1 e A2 e que opten pola duplicación de equipamentos como método de mantemento, deben levar os seguintes equipamentos duplicados:

a) Unha instalación radioelétrica de VHF de iguais características ás exixidas como equipamento básico obrigatorio.

b) Unha instalación radioelétrica de MF que cumpra as prescricións sobre socorro e seguraza indicadas na regra 9 do capítulo IV das emendas de 1988 ao Convenio SOLAS, unha ETB de Inmarsat ou unha instalación de MF/HF que cumpran as prescricións sobre socorro e seguraza indicadas nas regras 10.1 e 10.2, respectivamente, do capítulo IV das devanditas emendas.

c) Unha radiobaliza de 406 MHz do sistema COSPAS-SARSAT ou de 1,6 GHz de INMARSAT: esta prescrición unicamente será obrigatoria para os buques de pasaxe.

4. Os buques que naveguen polas zonas marítimas A1, A2 e A3/A4 e que opten pola duplicación de equipamentos como un dos seus métodos de mantemento, deberán levar os seguintes equipamentos duplicados:

a) Unha instalación radioelétrica de VHF de iguais características ás exixidas para eles como equipamento básico obrigatorio.

b) Unha instalación radioelétrica de MF/HF que cumpra as prescricións sobre socorro e seguraza indicadas na regra 10.2 do capítulo IV das emendas de 1988 ao Convenio SOLAS. A función de radiotelefonía e de telegrafía de impresión directa de banda estreita utilizada para as comunicacións de socorro e seguraza neste equipamento poderá ser substituída pola instalación doutra ETB.

c) Unha radiobaliza de 406 MHz do sistema COSPAS-SARSAT ou de 1,6 GHz de INMARSAT: esta prescrición unicamente será obrigatoria para todos os buques de pasaxe e para os buques de carga iguais ou maiores de 5.000 toneladas.

5. O equipamento principal de que deben ir provistos os buques que naveguen polas zonas marítimas A3/A4 será unha ETB, a non ser que estes buques realicen navegacións por zonas marítimas A4 de xeito permanente ou por prolongados períodos de tempo; neste caso o seu equipamento principal será a instalación de MF/HF, cuxa función de telegrafía de impresión directa do equipamento de MF/HF non poderá ser substituída. Neste caso o equipamento duplicado será o ETB.

Artigo 39. *Equipamentos de seguraza da navegación.*

1. Os buques construídos antes do 1 de xullo de 2002 cumprarán o indicado para eles na regra 12, alíneas g), h) i) e j) do capítulo V do anexo do Convenio SOLAS vixente nesa data. Ademais, todos os buques de carga de arqueo igual ou superior a 300 toneladas e todos os de pasaxe, independentemente da súa tonelaxe, estarán obrigados a dispor dunha instalación de radar de 9 GHz e dunha ecosonda, a partir dos seis meses seguintes á data de entrada en vigor deste regulamento.

2. Ademais dos buques aos cales fai referencia a regra 12 do capítulo V do anexo do Convenio SOLAS en vigor ata o 1 de xullo de 2002, están obrigados a instalar unha APRA todos os buques de pasaxe existentes de arqueo igual ou superior a 1.600 toneladas. Así mesmo, e cando realicen tráfico regular entre portos dunha e doutra beira do estreito de Xibraltar, estes buques irán provistos dun segundo equipamento APRA.

3. Con independencia do previsto nas alíneas d) e e) da regra 12 do capítulo V do anexo do Convenio SOLAS, están obrigados a dispor dun equipamento de agulla xirosópica os seguintes buques:

a) Os buques de pasaxe existentes iguais ou maiores a 1.600 toneladas

b) Os buques existentes de carga igual ou superior a 5.000 toneladas que efectúen viaxes entre portos españois, construídos antes do 1 de setembro de 1984.

4. Os buques aos cales se aplique este capítulo, construídos con posterioridade ao 1 de xullo de 2002, irán provistos dos equipamentos indicados na regra 19 do capítulo V das emendas de 2000 ao Convenio SOLAS, vixente despois do 1 de xullo de 2002.

5. Os buques clasificados como de salvamento marítimo, novos ou existentes, deben ir provistos, ademais, dun receptor direccional ou radiogoniómetro que funcione na frecuencia de 121,5 MHz, a partir dos tres meses seguintes á entrada en vigor deste regulamento.

CAPÍTULO III

Buques comprendidos no ámbito de aplicación do Real decreto 1032/1999, do 18 de xuño

Artigo 40. *Normativa de aplicación.*

1. Os buques pesqueiros novos maiores de 24 metros e os existentes maiores de 45 metros rexeranse, en materia de radiocomunicacións marítimas, polo disposto no Real decreto 1032/1999, do 18 de xuño, polo que se determinan as normas de seguraza que deberán cumprir os buques pesqueiros de eslora igual ou superior a 24 metros salvo o establecido nos seus anexos I e II, e cumprarán os requisitos específicos de seguraza do anexo do Protocolo de Torremolinos de 1993 sobre seguraza dos buques de pesca.

2. Seralles de aplicación, así mesmo, aos citados buques o disposto neste capítulo, que complementa o Real decreto 1032/1999, do 18 de xuño, no que atinxe ás radiocomunicacións marítimas.

Artigo 41. *Exencións.*

1. En relación coa regra 3 do capítulo IX do Protocolo de Torremolinos, e sen prexuízo do indicado no punto 2 deste artigo, non se lles outorgarán exencións aos buques que estean no ámbito de aplicación deste capítulo salvo especiais circunstancias en que, debido ás características do buque de que se trate ou á ausencia de riscos na navegación, resulte irrazoable ou innecesaria a instalación dalgún equipamento radioelétrico neste, mesmo cando os devanditos buques realicen navegacións en parella.

2. Se un buque autorizado a realizar navegacións por unha determinada zona se vai desprazar para realizar navegacións ou actividades pesqueiras noutra zona de navegación de similares características de forma permanente ou por períodos prolongados de tempo, poderá, nas circunstancias previstas no punto 1, ser eximido do equipamento radioelétrico exixible para realizar o devandito desprazamento. A Administración marítima establecerá, neste caso, os requisitos adicionais exixibles para o outorgamento da devandita exención.

3. Todas as exencións se outorgarán mediante resolución do director xeral da Mariña Mercante. A duración e as condicións das exencións outorgadas en virtude deste artigo especificaranse na resolución.

A variación das condicións conforme as cales se concedeu unha exención implicará a súa anulación automática, sen necesidade de resolución expresa.

4. As exencións de equipamentos concedidas antes da data de entrada en vigor deste regulamento vencerán no momento da finalización do prazo indicado na resolución ou no momento da entrada en vigor, cando non se especifique prazo ningún.

5. O prazo para ditar e notificar a resolución outorgando ou denegando a exención será dun mes, entendén-

dose denegado se non se dita resolución expresa no devandito prazo.

Artigo 42. *Zonas marítimas.*

Para os efectos do disposto no anexo do Protocolo de Torremolinos, en relación co artigo 3 do Real decreto 1032/1999, do 18 de xuño, as zonas marítimas para os buques aos cales lles sexa de aplicación este capítulo son as que se precisan no artigo 4 deste regulamento.

Artigo 43. *Rexistros radioeléctricos.*

1. Para efectos do disposto na regra 16 do capítulo IX do Protocolo de Torremolinos, e coa excepción do indicado no punto seguinte, nos buques de pesca cuxa eslora sexa igual ou superior a 35 metros levarase un rexistro radioeléctrico, diario do servizo radioeléctrico, que cumpra os requisitos indicados no artigo 6 deste regulamento.

2. Non están obrigados a dispor do mencionado diario os buques de eslora comprendida entre 24 e 35 metros, e os maiores de 35 metros que realicen actividades pesqueiras exclusivamente dentro da zona marítima A1. Estes buques anotarán no diario de a bordo todas aquelas incidencias relacionadas coas comunicacións de socorro das cales teñan coñecemento.

Artigo 44. *Regras de funcionamento de equipamentos e instalacións radioeléctricas.*

1. De conformidade co disposto nas regras 13 e 3 dos capítulos IX e X, respectivamente, do Protocolo de Torremolinos, e coa excepción do que se establece no punto seguinte, todos os equipamentos radioeléctricos, antenas e calquera outro elemento que formen parte dos equipamentos e que se deban instalar obrigatoriamente nos buques suxeitos ás prescricións do mencionado protocolo, cumpriran cos requisitos exixidos polo Real decreto 809/1999, do 14 de maio, e disporán da marcación de conformidade recollida no seu anexo C.

2. O disposto no punto anterior non se lles aplicará aos equipamentos de instalación obrigatoria instalados nos buques antes da entrada en vigor deste regulamento.

Estes equipamentos e os restantes que se instalasen sen ter carácter obrigatorio poderanse manter, ata a súa substitución voluntaria, mesmo cando non dispoñan dun certificado de aprobación ou número de rexistro en vigor, sempre que a Administración marítima considere que cumpren as condicións mínimas de seguranza e compatibilidade electromagnética. En caso de vencemento da autorización dos equipamentos, non obstante, non poderán ser instalados noutro buque a non ser que este sexa propiedade do mesmo armador e a nova instalación sexa autorizada pola Administración marítima.

Os radares e ecosondas que se instalen nos buques de eslora inferior a 35 metros poderán ser eximidos do cumprimento do indicado no punto 1. Estes equipamentos, así como as radiobalizas persoais de 121,5 MHz e o receptor ou radiogoniómetro apropiados para a recepción dos seus sinais aos cales se fai referencia no artigo 22.2, deberán dispor do número de rexistro de acordo cos requisitos indicados no artigo 16.2.

3. A potencia de emisión dos transmisores dos equipamentos de MF ou MF/HF de que deban ir provistos estes buques non será inferior aos 100 vatios para os buques que realicen navegacións polas zonas marítimas A3/A4 e aos 75 vatios para aqueles que realicen navegacións pola zona marítima A2.

4. Os buques de eslora igual ou superior a 75 metros deberán ir provistos dos medios adecuados para manter

a privacidade das comunicacións cando os equipamentos sexan utilizados polos tripulantes con fins particulares.

Artigo 45. *Persoal de radiocomunicacións.*

1. De acordo co disposto na regra 15 do capítulo IX do Protocolo de Torremolinos, a menos que o operador do buque opte polo método de mantemento do equipamento radioeléctrico a bordo, nos buques de pesca de eslora igual ou superior a 75 metros, tanto o capitán ou patrón coma o resto dos oficiais con responsabilidade de garda nel, deberán estar en posesión do COG se o buque navega por zonas marítimas A2, A3 ou A4, ou do COR, se o buque navega unicamente pola zona marítima A1. Nos buques de eslora comprendida entre 24 e 75 metros e ata o 1 de xuño de 2006, unicamente será necesario que o capitán ou patrón e un dos oficiais con responsabilidade de garda dispoñan da devandita certificación. A partir da devandita data todos eles deberán estar en posesión da mencionada certificación.

Non obstante, se un buque, calquera que sexa a súa eslora, dispón de persoal para o mantemento radioeléctrico a bordo, unicamente será necesario que o capitán ou patrón ou un dos oficiais de navegación dispoñan da mencionada certificación.

2. En todos os buques aos cales se lles aplique este capítulo designarase un titulado competente, entre os mencionados no punto 1, para desempeñar exclusivamente tarefas de radiocomunicacións en caso dun sinistro. O nome desta persoa e o tipo de certificado que posúe deberán anotarse no diario do servizo radioeléctrico do buque ou no diario de navegación do buque ao comezo de cada viaxe. Esta exixencia expresarase tamén, se procede, no cadro de obrigas e consignas do buque para casos de emerxencia.

Artigo 46. *Prescricións relativas ao mantemento.*

1. En relación co disposto na regra 14 do capítulo IX do Protocolo de Torremolinos, e coa excepción prevista no punto seguinte, o método de mantemento dos equipamentos radioeléctricos será potestativo para o operador do buque, que lle deberá comunicar á Administración marítima o método ou métodos elixidos no momento en que o buque se adapte ao SMSSM. A Administración marítima poderá aceptar unha combinación dos tres métodos indicados, sempre que considere que con iso o buque cumpre cos mesmos niveis de seguranza exixidos nas prescricións funcionais da regra 4 do capítulo IX do Protocolo.

2. Os buques de eslora comprendida entre 24 e 45 metros que permanezan no mar por un período non superior a 30 días, aínda que realicen navegacións nas zonas marítimas A3 ou A4, unicamente estarán obrigados ao cumprimento dun dos tres métodos establecidos. O método obrigatorio para os devanditos buques será o de duplicación de equipamentos.

Artigo 47. *Equipamento radioeléctrico prescrito para os buques e duplicacións.*

1. O equipamento radioeléctrico de que deberán estar provistos os buques de pesca españois aos cales se lles aplique este capítulo será o indicado para eles no Protocolo de Torremolinos (capítulos VII, IX e X) segundo lles sexa de aplicación en función da zona de navegación.

2. Para efectos do disposto no artigo 13.1 bis) do capítulo VII do Protocolo, os buques de eslora inferior a 45 metros que realicen as súas actividades pesqueiras pola zona marítima A1 exclusivamente poderán ir provistos unicamente de dous equipamentos radiotelefónicos por-

tátiles de VHF, se levan a bordo seis ou menos tripulantes.

3. Ademais, aqueles buques que faenen na zona norte levarán un respondedor de radar por cada aro salvavidas, bote de rescate e balsa salvavidas, dos cales obrigatoriamente deban ir provistos.

4. Os tripulantes destes buques cuxa función principal a bordo se leve a cabo sobre a cuberta irán provistos, independentemente da zona marítima por onde realicen as súas navegacións, da radiobaliza persoal de 121,5 MHz a que fai referencia o artigo 22,2 deste regulamento.

5. Os buques cuxa navegación ou actividade pesqueira se desenvolva na zona marítima A1 e que opten pola duplicación de equipamentos como método de mantemento, deberán levar como equipamento duplicado unha instalación de VHF de iguais características á existida como equipamento básico obrigatorio.

6. Os buques cuxa navegación ou actividade pesqueira se desenvolva nas zonas marítimas A1 e A2 e que opten pola duplicación de equipamentos como método de mantemento, deberán levar os seguintes equipamentos duplicados:

a) Unha instalación radioelétrica de VHF de iguais características á existida como equipamento básico obrigatorio.

b) Unha instalación radioelétrica de MF que cumpra coas prescricións sobre socorro e seguranza indicadas na regra 8.1 do capítulo IX do Protocolo de Torremolinos, ou ben unha ETB ou unha instalación de MF/HF que cumpra coas prescricións sobre socorro e seguranza indicadas na regra 9.1 e 9.2, respectivamente, do citado capítulo IX do Protocolo.

7. Os buques cuxa navegación ou actividade pesqueira se desenvolva nas zonas marítimas A1, A2 e A3/A4 e que opten pola duplicación de equipamentos como un dos seus métodos de mantemento, deberán levar os seguintes equipamentos duplicados:

a) Unha instalación radioelétrica de VHF de iguais características á existida como equipamento básico obrigatorio.

b) Unha instalación radioelétrica de MF/HF que cumpra coas prescricións sobre socorro e seguranza indicadas na regra 10.2 do capítulo IX do Protocolo. A función de radiotelefonía e telegrafía de impresión directa de banda estreita utilizada para as comunicacións de socorro e seguranza neste equipamento poderá ser substituída pola instalación doutra ETB.

c) Unha radiobaliza de 406 MHz do sistema COSPAS-SARSAT ou de 1,6 GHz de INMARSAT: esta prescrición unicamente será obrigatoria para os buques iguais ou maiores de 5.000 toneladas.

8. O equipamento principal de que deberán ir provistos os buques que naveguen nas zonas marítimas A3/A4 será unha ETB, salvo que realicen navegacións ou labores de pesca en zonas marítimas A4 permanentemente ou por prolongados períodos de tempo; neste caso o equipamento principal será a instalación de MF/HF, cuxa función de telegrafía de impresión directa do equipamento de MF/HF non poderá ser substituída. En tal caso o equipamento duplicado será o ETB.

Artigo 48. Equipamentos de seguranza da navegación.

Os buques de eslora igual ou superior a 24 metros están obrigados a dispor dunha instalación de radar e dunha ecosonda, ademais dos equipamentos náuticos a que fai referencia a regra 3 do capítulo X do Protocolo de Torremolinos e, sen prexuízo do indicado no punto A).9 do anexo III do Real decreto 1032/1999, do 18 de xuño, en relación co punto 7 da devandita regra.

As regras de funcionamento destes equipamentos adaptaranse ao indicado no artigo 44 deste regulamento.

CAPÍTULO IV

Outros buques

SECCIÓN 1.ª PRECEPTOS COMÚNS

Artigo 49. *Ámbito de aplicación e normativa aplicable.*

1. Os buques non incluídos no ámbito de aplicación dos anteriores capítulos II e III rexeranse, ademais de polos preceptos técnicos comúns do capítulo I que lles sexan de aplicación, polo disposto neste capítulo.

2. A sección 1.ª aplicaráselles con carácter xeral a todos os buques suxeitos ás normas deste capítulo. As seccións 2.ª, 3.ª, 4.ª e 5.ª aplicaráselles ás embarcacións de recreo; aos buques de carga e servizos de porto que saen ao mar (clase T), menores de 300 toneladas e a todos os de servizos de porto que non saen ao mar (clase S), e aos buques de pesca e pasaxe que quedan fóra do ámbito de aplicación do Real decreto 1032/1999, do 18 de xuño, e do Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, respectivamente.

Artigo 50. *Exencións.*

1. A Administración marítima concederá exencións unicamente se as condicións que afecten a seguranza destes buques son tales que resulte inxustificada ou innecesaria a plena aplicación das normas prescritas en cada caso respecto do equipamento radioelétrico.

2. Para conceder unha exención de calquera equipamento radioelétrico, a Administración marítima terá en conta o efecto que poida ter na seguranza do buque e da súa tripulación, as condicións meteorolóxicas da zona e a cobertura dos servizos de comunicacións provistos na zona onde o buque vaia navegar.

A Dirección Xeral da Mariña Mercante, logo de informe de capitania marítima de zona onde navegue o buque, poderá condicionar a concesión dunha exención á instalación doutro equipamento radioelétrico que poida substituír o equipamento radioelétrico eximido.

3. Cando un buque autorizado a navegar ou realizar actividades pesqueiras por unha determinada zona se deba desprazar a outra zona de navegación de similares características, permanentemente ou por prolongados períodos de tempo, poderá, nas circunstancias previstas nos puntos 1 e 2, ser eximido do equipamento radioelétrico exixible para a realización do devandito desprazamento. A Administración marítima establecerá, neste caso, os requisitos adicionais exixibles para conceder a exención.

4. Todas as exencións se concederán mediante resolución do director xeral da Mariña Mercante. A duración e as condicións da exención especificaranse na resolución e a súa variación implicará a súa anulación automática, sen necesidade de resolución expresa.

5. As exencións concedidas antes da entrada en vigor deste regulamento deixarán de ser válidas ata a finalización do prazo indicado nestas. Se non se especificou prazo ningún, deixarán de ser eficaces a partir do inicio da vixencia deste regulamento.

6. Poderán quedar exentos da obrigatorialidade de dispor do cargador de baterías e da batería secundaria, aos cales se refire o artigo 23.1, os buques incluídos no ámbito de aplicación do capítulo IV ou os outros que, sen estar obrigados, os instalen voluntariamente. Non obstante, todos eles deberán dispor da batería primaria precintada e permanentemente disposta para ser usada unicamente nunha emerxencia. Neste caso o equipamento

deberá estar protexido dentro dun envoltorio ou caixa transparentes precintados e de doado acceso.

7. O prazo para notificar a resolución outorgando ou denegando a exención será dun mes, entendéndose denegada se non se resolve expresamente no devandito prazo.

Artigo 51 *Prescricións funcionais.*

1. Ningún buque incluído no ámbito de aplicación deste capítulo poderá ser autorizado a saír de porto mentres non estea en condicións de transmitir e recibir as alertas de socorro buque-costeira, costeira-buque e buque-buque, a través dos equipamentos radioeléctricos que estea obrigado a levar.

2. No entanto, ben que se tomarán todas as medidas razoables para manter o equipamento en condicións eficaces de traballo co fin de se asegurar de que se cumpren as prescricións funcionais deste artigo, non se considerará que unha deficiencia do equipamento instalado como duplicado ou o destinado a manter as radiocomunicacións xerais faga que o buque deixe de ser apto para navegar ou sexa motivo para lle impor ao buque demoras en portos nos cales non haxa inmediatamente dispoñibles medios de reparación, sempre que o buque estea en condicións de levar a cabo todas as funcións de socorro e seguranza a través do equipamento básico obrigatorio.

Artigo 52. *Regras de funcionamento de equipamentos e instalacións radioeléctricas.*

1. A instalación radioeléctrica estará situada de modo que ningunha interferencia prexudicial de orixe mecánica, eléctrica ou doutra índole poida afectar o seu bo funcionamento. Deberase asegurar a compatibilidade electromagnética, que non se produzan interaccións prexudiciais con outros equipamentos e sistemas e a súa protección contra os efectos prexudiciais da auga, as temperaturas extremas e outras condicións ambientais desfavorables.

2. Asegurarase que a instalación radioeléctrica dispoña de iluminación eléctrica de funcionamento seguro, permanentemente preparado e independente das fontes de enerxía eléctrica principal e de emerxencia, que sexa suficiente para iluminar axeitadamente os mandos radioeléctricos destinados a operar a instalación radioeléctrica.

3. Todos os equipamentos radioeléctricos, antenas e restantes elementos que formen parte deles e que obrigatoriamente se deban instalar nun buque ao cal se lle aplique este capítulo, cumpriran os seguintes requisitos:

a) Os equipamentos de radiocomunicacións e dispositivos de salvamento obrigatorios nos buques de recreo das zonas de navegación 1 e 2, nos buques de carga e de servizos de porto da clase T, en todos os buques de pesca de litoral, altura e grande altura, e en todos os buques de pasaxe, deberán cumprir os requisitos exixidos polo Real decreto 809/1999, do 14 de maio, e dispor da marcación de conformidade reproducida no seu anexo C.

b) Os demais equipamentos (radares, ecosondas, receptores NAVTEX, radiobalizas manuais ou persoais, GPS, e outros equipamentos de radionavegación) que se instalen nos buques, deben dispor do número de rexistro expedido de acordo cos requisitos indicados no artigo 16.2.

4. Os equipamentos radioeléctricos que se instalen nos buques non citados no punto 3.a) deben dispor do número de rexistro da Dirección Xeral da Mariña Mercante, expedido de acordo cos requisitos do artigo 16. Isto non é de aplicación para a radiobaliza automática de 406 MHz e o respondedor radar, que en calquera caso debe-

rán cumprir os requisitos do Real decreto 809/1999, do 14 de maio. Os equipamentos de VHF de LSD poderán ser de clase D.

5. Os equipamentos instalados antes da entrada en vigor deste regulamento, aínda que non dispoñan dun certificado de aprobación ou número de rexistro en vigor, poderanse manter a bordo permanentemente ata a súa substitución voluntaria, sempre que a Administración marítima considere que cumpren as condicións mínimas de seguranza e compatibilidade electromagnética.

Se a aprobación ou o número de rexistro destes equipamentos caducase, non poderán ser desmontados e instalados noutro buque a non ser que este sexa do mesmo propietario e a instalación sexa autorizada pola Administración marítima.

6. A potencia de emisión dos transmisores de MF ou MF/HF dos cales deban ir provistos os buques non será inferior a 75 vatios.

7. As antenas directivas estarán situadas nun lugar en que non haxa ningún obstáculo que poida degradar a calidade de funcionamento do equipamento en ningún acimut por enriba dun ángulo de elevación de -5° . Para antenas omnidireccionais, o ángulo de elevación será de -5° no sentido lonxitudinal do buque e de -15° no sentido transversal.

8. Os buques que teñan instalada unha estación de radiocomunicacións están obrigados a levala para todos os efectos, como o recoñecemento, inspección, persoal cualificado, servizo de escoita ou outros.

Artigo 53. *Persoal de radiocomunicacións.*

A escoita e operación da estación radioeléctrica debe realizarse de acordo coas condicións seguintes:

a) Os buques de recreo deberán dispor de persoal coa titulación correspondente (patrón de navegación básica, patrón de embarcacións de recreo, patrón de iate ou capitán de iate, segundo proceda) que se deberá responsabilizar na práctica dun correcto manexo de todos os equipamentos radioeléctricos dispoñibles na embarcación, tanto de comunicacións de seguranza como de navegación.

b) Os buques de carga e de servizos de porto da clase T menores de 300 GT, todos os buques de servizos de porto da clase S e os buques de pesca existentes menores de 45 metros deben contar, como mínimo e ata a data da súa incorporación ao SMSSM, con persoal en posesión do certificado de operador radiotelefonista. Esta titulación será exixida unicamente á persoa que exerza o mando do buque.

Sen prexuízo do que se establece no parágrafo seguinte, a partir da data da súa incorporación ao SMSSM todos os buques indicados deberán dispor de, polo menos, unha persoa en posesión dos certificados de COG, COR ou certificados equivalentes que para cada un dos grupos de buques sexan aprobados pola Administración marítima.

Nos buques de carga e servizos de porto T, menores de 300 toneladas, a partir da súa incorporación ao SMSSM, tanto o capitán ou o patrón como, polo menos, un dos oficiais con responsabilidade de garda deben dispor do COG ou COR, segundo proceda.

Nos buques de pasaxe aos cales se lles aplica este capítulo, todos os oficiais de navegación deberán ir provistos do COG ou COR, segundo proceda.

Artigo 54. *Rexistros radioeléctricos.*

O diario do servizo radioeléctrico será obrigatorio para os buques de carga ou de servizos de porto que saen ao mar (clase T) de 150 toneladas ou máis e para os

buques de pasaxe autorizados a realizar navegacións superiores a 20 millas.

Artigo 55 *Fontes de enerxía.*

1. As fontes de alimentación de reserva que se instalen nos buques aos cales se lles aplica este capítulo disporán de capacidade suficiente para alimentar as instalacións de radiocomunicacións obrigatorias durante un tempo mínimo de seis horas nos buques de pasaxe autorizados a realizar navegacións superiores a 20 millas, e de tres horas nos demais buques.

2. Nos buques en que a fonte principal estea constituída por baterías de acumuladores, exixírase outra fonte de enerxía de reserva composta por baterías con capacidade para alimentar as instalacións radioeléctricas durante o tempo indicado no punto anterior.

3. Nos buques de pesca local e litoral, nos de servizos de porto que non saen ao mar, nos de recreo, e nos de pasaxe, cando todos eles teñan unha eslora inferior a 24 metros, o cargador exixido para a fonte de alimentación de reserva poderá ser o mesmo que o utilizado para a fonte de alimentación principal.

4. Nos buques existentes das características indicadas no punto 3 nos cales se utilicen baterías de acumuladores como fonte de enerxía de reserva, non será necesaria que estas cumpran todos os requirimentos indicados nos artigos 26.11 e 26.12. Non obstante, situaranse no lugar máis apropiado de a bordo, de maneira que a estabilidade do buque non se poida ver en ningún caso afectada e ofrezan un rendemento satisfactorio. En calquera caso, esta localización deberá ser aprobada pola Administración marítima.

SECCIÓN 2.ª EQUIPAMENTO RADIOELÉCTRICO PARA EMBARCACIÓNS DEDICADAS Á NÁUTICA DE RECREO

Artigo 56. *Zona de navegación 1.*

1. As embarcacións de recreo autorizadas a realizar navegacións pola zona 1 deben estar provistas do seguinte equipamento radioeléctrico mínimo:

a) Unha instalación radioeléctrica de MF/HF que poida transmitir e recibir na frecuencia de socorro e seguranza de 2.182 kHz utilizando radiotelefonía, e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando radiotelefonía nas bandas comprendidas entre 1.605 kHz e 27.500 kHz atribuídas ao servizo móbil marítimo, ou no seu lugar unha ETB.

b) Unha instalación radioeléctrica de VHF capaz de transmitir e recibir nas canles 16, 6 e 13 en radiotelefonía e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando as canles radiotelefónicas do apéndice 18 do Regulamento de radiocomunicacións da UIT.

c) Unha radiobaliza de 406 MHz, de activación automática e manual.

2. As instalacións de MF/HF e VHF indicadas deberán ser aptas para utilizar as técnicas de LSD a partir do 1 de xaneiro de 2007, salvo as das embarcacións que se exploten con fins lucrativos (da lista sexta), que o serán, como moito, tres meses despois da data de entrada en vigor deste regulamento.

3. A partir do 1 de xaneiro de 2007, estas embarcacións deberán dispor, ademais, dos seguintes equipamentos:

- a) Un receptor NAVTEX.
- b) Un equipamento radiotelefónico bidireccional portátil de VHF.
- c) Un respondedor de radar de 9 GHz.

Artigo 57. *Zona de navegación 2.*

1. As embarcacións autorizadas a realizar navegacións pola zona 2 deben ir provistas do seguinte equipamento radioeléctrico mínimo:

- a) Unha instalación radioeléctrica de VHF.
- b) Unha radiobaliza de 406 MHz, de activación automática e manual.

2. A instalación de VHF deberá ser apta para utilizar as técnicas de chamada selectiva dixital a partir do 1 de xaneiro de 2008 ou transcorridos tres meses desde a entrada en vigor deste regulamento, se se trata de embarcacións que se exploten con fins lucrativos (da lista sexta).

3. A partir do 1 de xaneiro de 2008 estas embarcacións deberán dispor, ademais, dun equipamento portátil bidireccional de VHF ou dun respondedor de radar de 9 GHz.

Artigo 58. *Zona de navegación 3.*

1. As embarcacións autorizadas a realizar navegacións pola zona 3 deben ir provistas do seguinte equipamento radioeléctrico mínimo:

- a) Unha instalación radioeléctrica de VHF.
- b) Unha radiobaliza de 406 MHz, de activación automática e manual ou unicamente manual.

2. A instalación de VHF deberá ser apta para utilizar as técnicas de chamada selectiva dixital a partir do 1 de xaneiro de 2009 ou transcorridos tres meses desde a entrada en vigor deste regulamento se se trata de embarcacións que se exploten con fins lucrativos (da lista sexta).

Artigo 59. *Zona de navegación 4.*

As embarcacións autorizadas a navegar pola zona 4 deben ir provistas, como mínimo, dunha instalación radioeléctrica de VHF apta para utilizar as técnicas de chamada selectiva dixital a partir do 1 de xaneiro de 2009.

Artigo 60. *Zona de navegación 5.*

As embarcacións autorizadas a realizar navegacións pola zona 5 deben ir provistas dunha instalación radioeléctrica de VHF, fixa ou portátil, a partir do 1 de xaneiro de 2007. Se a instalación é de tipo fixo, deberá ser apta para utilizar as técnicas de chamada selectiva dixital a partir do 1 de xaneiro de 2009.

Artigo 61. *Embarcacións dedicadas a regatas náuticas.*

Sen prexuízo do indicado nos artigos anteriores desta sección, as embarcacións que vaian participar en competicións deportivas náuticas deben ir provistas dos equipamentos considerados adecuados pola Dirección Xeral da Mariña Mercante se se trata de regatas transoceánicas, ou da capitania marítima de primeira cando se trate de regatas de ámbito local ou rexional, sempre tendo en conta o tipo de regata e a zona por onde vaian realizar as navegacións. A Administración marítima poderá establecer tamén condicións de escoita ou controis radioeléctricos que deben utilizar os participantes.

SECCIÓN 3.ª EQUIPAMENTO RADIOELÉCTRICO PARA BUQUES DE CARGA E DE SERVICIOS DE PORTO DA CLASE T, MENORES DE 300 GT E PARA BUQUES DE SERVICIOS DE PORTO DA CLASE S

Artigo 62. *Buques de carga e de servizos de porto da clase T, menores de 300 toneladas.*

1. O equipamento radioeléctrico de que deberán estar provistos os buques aos cales se lles aplique este artigo e que realicen navegacións pola zona marítima A1 será, como mínimo, o seguinte:

- a) Unha instalación radioeléctrica de VHF capaz de transmitir e recibir nas canles 16, 6 e 13 en radiotelefonía e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando as canles radiotelefónicas do apéndice 18 do Regulamento de radiocomunicacións da UIT.
- b) Un receptor NAVTEX.
- c) Unha radiobaliza de 406 MHz, de activación automática e manual.
- d) Dous equipamentos portátiles de VHF aprobados para cumprir co SMSSM.
- e) Un respondedor de radar de 9 GHz.
- f) Unha ecosonda.

2. Os buques que naveguen polas zonas marítimas A1 e A2, ademais do equipamento prescrito para a zona marítima A1, deben estar provistos, como mínimo, dunha instalación radioeléctrica de MF que poida transmitir e recibir na frecuencia de socorro e seguranza de 2.182 kHz, utilizando radiotelefonía e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando radiotelefonía nas bandas comprendidas entre 1.605 kHz e 4.000 kHz atribuídas ao servizo móbil marítimo, ou, no seu lugar, unha ETB.

3. Os buques que naveguen polas zonas marítimas A1, A2 e A3, ademais do equipamento prescrito para a zona marítima A1, deben estar provistos, como mínimo, dunha ETB ou dunha instalación de MF/HF capaz de emitir e recibir na frecuencia de socorro e seguranza de 2.182 kHz utilizando radiotelefonía, e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando radiotelefonía nas bandas comprendidas entre 1.605 e 27.500 kHz.

4. Os buques que realicen navegacións polas zonas marítimas A1, A2, A3 e A4, ademais do equipamento prescrito para a zona marítima A1, deben estar provistos, como mínimo, dunha instalación MF/HF e unha ETB de INMARSAT.

5. As instalacións de VHF, MF e MF/HF indicadas deberán ser aptas para utilizar as técnicas de chamada selectiva dixital tres meses despois da entrada en vigor deste regulamento.

6. Os buques de carga de eslora igual ou superior a 150 toneladas e todos os da clase T irán provistos dunha instalación de radar a partir dos seis meses seguintes á entrada en vigor deste regulamento. Os buques dedicados exclusivamente ás actividades de salvamento marítimo levarán ademais, a partir desa mesma data, un receptor direccional ou un radiogoniómetro que poida recibir na frecuencia de 121,5 MHz.

Artigo 63. *Buques de servizos de porto da clase S.*

1. Coa excepción do indicado no punto 2, os buques de servizos de porto que non saen ao mar (clase S), con independencia da súa tonelaxe e de que dispoñan de medios propios de propulsión, irán provistos dos equipamentos que se detallan a continuación:

- a) Buques que dispoñan de espazos cubertos habitables: unha instalación radioeléctrica de VHF capaz de transmitir e recibir nas canles 16, 6 e 13 en radiotelefonía e de transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando as canles radiotelefónicas do apéndice 18 do Regula-

mento de radiocomunicacións da UIT, un equipamento radiotelefónico portátil de VHF e unha ecosonda.

- b) Buques que non dispoñan de espazos cubertos habitables: un equipamento de VHF fixo ou portátil.

2. Os buques que realicen servizos a bateas de mexillón deben ir provistos dunha instalación radioeléctrica de VHF capaz de transmitir e recibir nas canles 16, 6 e 13 en radiotelefonía e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando as canles radiotelefónicas do apéndice 18 do Regulamento de radiocomunicacións da UIT.

3. Cando un buque das características indicadas se deba desprazar a outra zona distinta daquela en que normalmente efectúa as súas actividades deberallo comunicar á capitanía marítima, que poderá condicionar o devandito desprazamento á instalación dos equipamentos radioeléctricos axeitados para cumprir os niveis mínimos de seguranza no devandito desprazamento.

4. Os equipamentos de VHF de tipo fixo que se instalen nestes buques deberán ser aptos para utilizar as técnicas de LSD a partir do 1 de xaneiro de 2007.

5. A partir dos seis meses seguintes á entrada en vigor deste regulamento, os buques cuxo arqueo sexa igual ou superior a 150 GT, se dispoñen de medios propios de propulsión, deberán ir provistos dunha instalación de radar.

SECCIÓN 4.ª EQUIPAMENTO RADIOELÉCTRICO PARA BUQUES DE PESCA ALLEOS AO REAL DECRETO 1032/1999

Artigo 64. *Pesca local.*

1. Os buques autorizados a realizar navegacións ou faenas de pesca local e que dispoñan de espazos cubertos habitables, deben ir provistos dunha instalación radioeléctrica de VHF capaz de transmitir e recibir nas canles 16, 6 e 13 en radiotelefonía e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando as canles radiotelefónicas do apéndice 18 do Regulamento de radiocomunicacións da UIT e unha radiobaliza de 406 MHz de activación automática e manual.

Os equipamentos de VHF deberán ser aptos para utilizar as técnicas de LSD a partir do 1 de xaneiro de 2009.

2. Os buques que non dispoñan de espazos cubertos habitables autorizados a realizar navegacións ou faenas de pesca máis alá das tres millas da costa, deben ir provistos dun equipamento portátil de VHF ou dunha radiobaliza de 406 MHz de activación manual, segundo criterio da capitanía marítima de primeira da zona na cal exerzan a súa actividade.

3. Os buques que non dispoñan de espazos cubertos habitables e realicen as súas navegacións ou faenas de pesca dentro das tres millas da costa ou aqueles cuxa actividade de pesca se realice no interior de portos, radas ou baías deben ir provistos dos equipamentos que, por seguranza, requira a capitanía marítima de primeira da zona onde exerzan a súa actividade, tendo en conta as condicións meteorolóxicas e de seguranza da devandita zona.

Artigo 65. *Pesca de litoral.*

1. Os buques autorizados a realizar navegacións ou faenas de pesca de litoral deben dispor do equipamento mínimo seguinte:

- a) Unha instalación radioeléctrica de MF capaz de transmitir e recibir na frecuencia de socorro e seguranza de 2.182 KHz utilizando radiotelefonía, e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando radiotelefonía nas bandas comprendidas entre 1.605 kHz e 4.000 kHz, ou unha ETB. Esta prescrición non lles será aplicable aos

buques que realicen faenas de pesca no litoral mediterráneo.

b) Unha instalación radioelétrica de VHF capaz de transmitir e recibir nas canles 16, 6 e 13 en radiotelefonía e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando as canles radiotelefónicas do apéndice 18 do Regulamento de radiocomunicacións da UIT.

c) Unha radiobaliza de 406 MHz, de activación automática e manual.

d) Un equipamento radiotelefónico bidireccional portátil de VHF.

e) Un respondedor de radar de 9 GHz.

2. Os equipamentos de MF e VHF deberán ser aptos para utilizar as técnicas de LSD a partir do 1 de xaneiro de 2008.

Artigo 66. *Pesca de altura e grande altura.*

1. Os buques autorizados a realizar navegacións ou faenas de pesca de altura ou grande altura deben dispor do equipamento seguinte:

a) Unha instalación radioelétrica de MF/HF que poida transmitir e recibir na frecuencia de socorro e seguraza de 2.182 kHz utilizando radiotelefonía, e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando radiotelefonía, nas bandas comprendidas entre 1.605 kHz e 27.500 kHz, ou unha ETB.

b) Unha instalación radioelétrica de VHF capaz de transmitir e recibir nas canles 16, 6 e 13 en radiotelefonía, e transmitir e recibir comunicacións xerais utilizando as canles radiotelefónicas do apéndice 18 do Regulamento de radiocomunicacións da UIT.

c) Unha radiobaliza de 406 MHz, de activación automática e manual.

d) Dous equipamentos radiotelefónicos bidireccionais portátiles de VHF.

e) Un respondedor de radar de 9 GHz.

2. Os equipamentos de MF/HF e VHF deberán ser aptos para utilizar as técnicas de LSD a partir do 1 de xaneiro de 2007.

Artigo 67. *Outros equipamentos.*

1. Ademais do previsto nos artigos 65 e 66, os buques de pesca de litoral, altura e grande altura deben dispor, a partir dos seis meses seguintes á entrada en vigor deste regulamento, dun receptor NAVTEX, unha instalación de radar e unha ecosonda.

2. Os buques de pesca de altura e grande altura deben ir provistos dunha radiobaliza persoal de 121,5 MHz, coas características indicadas no artigo 22.2, por cada tripulante cuxa principal función a bordo se leve a cabo sobre cuberta.

3. Os buques clasificados de pesca de litoral e de pesca local que dispoñan de espazos cubertos habitables disporán do mencionado equipamento a partir do 1 de xaneiro de 2008. Ata a citada data o seu uso será voluntario.

SECCIÓN 5.ª EQUIPAMENTO RADIOELÉCTRICO PARA BUQUES DE PASAXE ALLEOS AO REAL DECRETO 1247/1999

Artigo 68. *Equipamento radioelétrico prescrito.*

1. Os buques de pasaxe novos e existentes, de eslora igual ou superior a 24 metros e que non se atopen dentro do ámbito de aplicación do Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, deben estar provistos, como mínimo, do mesmo equipamento radioelétrico exixido para os buques incluídos no capítulo II deste regulamento.

2. Os buques de pasaxe, novos e existentes, non suxeitos á aplicación do Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, de eslora que sexa inferior a 24 metros, con independencia da súa clasificación ou do material de que estean construídos, deben dispor dos seguintes equipamentos:

a) Unha instalación radioelétrica de VHF provista de radiotelefonía e LSD.

b) Unha radiobaliza de 406 MHz, de activación automática e manual.

c) Un ou dous equipamentos radiotelefónicos portátiles de VHF, segundo que o buque transporte menos ou máis de 50 persoas.

d) Unha instalación de MF ou MF/HF ou unha ETB só se o buque realiza navegacións superiores ás 20 millas desde a costa.

3. Os buques indicados no punto 2 que realicen navegacións iguais ou superiores ás 20 millas desde a costa ou aqueloutros que naveguen entre portos dunha e doutra beira do estreito de Xibraltar, independentemente do número de pasaxeiros autorizados a transportar, deben ir provistos, ademais, dun respondedor de radar, dunha instalación de radar e dunha ecosonda, a partir dos seis meses posteriores á entrada en vigor deste regulamento.

4. Os buques que realicen navegacións en baías, radas ou outras áreas abrigadas limitadas por accidentes xeográficos naturais, deberán ir provistas dun equipamento de VHF de tipo fixo, o cal deberá ser apto para utilizar as técnicas de LSD a partir do 1 de xaneiro de 2007.

5. Os buques que naveguen no interior de portos deben ir provistos dos equipamentos que determine expresamente a capitanía marítima da zona da cal dependen, tendo en conta as condicións meteorolóxicas e de seguraza na devandita zona.

(Reverso)
COMPROBACIÓNS DAS INSTALACIÓNS RADIOELÉCTRICAS

COMPROBACIÓNS ANTES DE SAÍR AO MAR	COMPROBACIÓNS DIARIAS	COMPROBACIÓNS SEMANAIS	COMPROBACIÓNS MENSUAIS
<p>O capitán certifica que o día _____, en viaxe de saída para o porto de _____, foron realizadas as comprobacións que se indican, con resultado _____.</p> <p>☐- Funcionamento correcto de todos os equipamentos radioeléctricos.</p> <p>☐- Funcionamento correcto da instalación de radar e da ecosonda.</p> <p>☐- Comprobación da correcta localización no seu soporte da/s radiobaliza/s e das súas zafas hidrostáticas.</p> <p>☐- Comprobación da correcta localización e fácil dispoñibilidade dos respondedores de radar e dos equipamentos portátiles de VHF.</p> <p>☐- Comprobación visual do estado de todas as antenas.</p> <p>☐- Revisión das baterías de reserva.</p>	<p>O capitán certifica que o/s día/s _____ foron realizadas as comprobacións rutineiras que se indican, con resultado _____.</p> <p>☐- Funcionamento dos equipamentos radioeléctricos de LSD e radiotelefonía e equipamentos de radionavegación, cos seus medios propios e sen emitir sinais ao exterior.</p> <p>☐- Revisión visual de radiobalizas e zafas hidrostáticas.</p> <p>☐- Revisión visual dos equipamentos portátiles de VHF.</p> <p>☐- Revisión visual dos respondedores de radar.</p> <p>☐- Funcionamento correcto do radar e ecosonda.</p> <p>☐- Funcionamento correcto do VDR (se procede).</p> <p>☐- Comprobación do estado das baterías de reserva.</p>	<p>O capitán certifica que na semana _____ foron realizadas as comprobacións que se indican, con resultado _____.</p> <p>☐- Funcionamento dos equipamentos de LSD, radiotelefonía e radiotélex, mediante unha chamada á estación costeira de _____.</p> <p>☐- Funcionamento dos equipamentos terminais de Inmarsat mediante unha chamada á estación terrea costeira de _____.</p> <p>☐- Funcionamento dos equipamentos portátiles de VHF coas súas baterías secundarias, de uso diario.</p> <p>☐- Comprobación do estado de carga das baterías de reserva.</p>	<p>O capitán certifica que no mes _____ foron realizadas as comprobacións que se indican, con resultado _____.</p> <p>☐- Comprobación de radiobalizas, usando os medios propios de que está dotado o equipamento, sen facer uso do sistema satelitario. Limpeza delas.</p> <p>☐- Comprobación e limpeza do funcionamento de cada respondedor de radar, cos seus medios propios.</p> <p>☐- Comprobación das condicións de seguranza das baterías de reserva así como das súas conexións e a súa compartimentación. Limpeza delas.</p> <p>☐- Comprobación e limpeza de antenas e illadores.</p> <p>☐- Comprobación das datas de caducidade das baterías das radiobalizas, das súas zafas hidrostáticas, así como das dos respondedores de radar e equipamentos portátiles de VHF.</p> <p>☐- Comprobación da dispoñibilidade a bordo de todos os manuais dos equipamentos, do contrato de mantemento en terra (se procede) e publicacións actualizadas.</p> <p>☐- Comprobación da validez da licenza de estación de barco.</p> <p>☐- Comprobación da dispoñibilidade e bo estado da antena de respecto (se procede).</p>
OBSERVACIÓNS:	OBSERVACIÓNS:	OBSERVACIÓNS:	OBSERVACIÓNS:

ANEXO II

**Ministerio de Fomento
Secretaría Xeral de Transportes
Dirección Xeral da Mariña Mercante**

LICENZA DE ESTACIÓN DE BARCO

**Licence de station de navire
Ship station licence**

LICENZA Nº:.....

VÁLIDA ATA:.....

De conformidade con (indicar a norma nacional aplicable) e co Regulamento de radiocomunicacións vixente, autorízase mediante esta licenza a instalar e utilizar os equipamentos radioeléctricos que se describen a continuación:

<i>(1) NOME DO BUQUE</i>	<i>(2) Distintivo/MMSI</i>	<i>(3) GT/eslora</i>	<i>(4) Titular da licenza</i>	<i>(5) Áreas de navegación autorizadas</i>

	<i>Nº de equipamentos</i>	<i>Tipo de equipamento</i>	<i>Potencia</i>	<i>Clase emisión</i>	<i>Bandas ou frecuencias autorizadas (*)</i>
<i>(6) Transmisores</i>					
<i>(7) Dispositivos de salvamento e outros equipamentos</i>					

(*) A no ser que se especifique expresamente o contrario, as frecuencias autorizadas serán unicamente as atribuídas pola UIT ao servizo móbil marítimo.

Autoridade que expide a licenza:

Lugar/Data

Selo/Sinatura:

ANEXO III

Folla de rexistro de radiobalizas por satélite

Marca:	Modelo:
Nº de serie:	Núm. aprob./Rexistro DXMM:

NOME DO BUQUE :	
Bandeira:	Tonelaxe/Eslora:
Tipo de buque: Carga [ ] Pasaxe [ ] Pesqueiro [ ] Recreo [ ] Outro [ ]	
Distintivo buque:	MMSI:
Armador: Nome:	
Enderezo:	
Teléfono permanente de contacto:	

Identificación EPIRB:	<input type="text"/>
Tipo de Homing:	
Data cambio de batería:	
Data cambio do liberador:	

É obrigatorio consignar todos os datos.

Declaro que os datos rexistrados son certos e que a radiobaliza foi programada de acordo co exixido pola Dirección Xeral da Mariña Mercante.

Pola empresa
Lugar e data:

Don/Dona
Sinatura/Selo

ANEXO IV

Solicitud de inscripción no Rexistro de instaladores de equipamentos de radiocomunicacións e/ou de empresas proveedoras de servizos de mantemento en terra para buques da Dirección Xeral da Mariña Mercante**DATOS DO SOLICITANTE**

Nome ou razón social: .....

Domicilio social: .....

Documento de identificación (CIF/NIF): .....

Representado legalmente por don: .....

En calidade de:.....con DNI/Pasaporte número:.....

DATOS RELATIVOS Á NOTIFICACIÓN:

Domicilio para notificacións: .....

Localidade: ..... Provincia:.....

Distrito postal:....Teléfono:..... Fax: .....

Correo electrónico: .....

SOLICITA da Dirección Xeral da Mariña Mercante do Ministerio de Fomento a súa inscripción no rexistro de:

 Instalador de equipamentos de radiocomunicacións e de radionavegación Proveedor de servizos de mantemento en terra Proveedor de servizos de reparación

segundo o establecido no artigo 9 do Regulamento de radiocomunicacións marítimas (Rd....., do .....), para actuar como empresa tipo/s:

 Tipo M-1 (zonas marítimas A1, A2, A3/A4)

- Tipo M-2 (zonas marítimas A1, A2)
- Tipo M-3 (outros equipamentos) (relacionar en folla á parte os equipamentos para os cales se pide a autorización)

E para iso, achega a documentación que se indica a continuación:

- Fotocopia compulsada do DNI/NIF do solicitante ou copia cotexada das escrituras de apoderamento do seu representante.
- Xustificante, se procede, de que o solicitante está dado de alta na epígrafe correspondente do imposto de actividades económicas.
- Xustificante de estar ao día nas súas obrigas tributarias.
- Xustificante de estar ao día nas súas obrigas coa Seguridade Social.
- Copia cotexada das escrituras de constitución da sociedade.
- Fotocopia do/dos título/s académico/s do/dos titulado/s competente/s.
- Relación de portos onde dispoñen de servizos de instalación e/ou mantemento.
- Certificados dos cursos de reciclaxe e actualización tecnolóxica realizados (para empresas asimiladas).
- Relación das instalacións realizadas no último ano (para empresas asimiladas).
- Xustificante do seguro de responsabilidade civil.

En....., o.....de.....

O solicitante

(Selo e sinatura)

DIRECTOR XERAL DA MARIÑA MERCANTE

ANEXO V

Certificado de idoneidade da instalación radioelétrica**DATOS DA EMPRESA INSTALADORA:**

NOME OU RAZÓN SOCIAL: .....

NÚMERO DE REXISTRO DA DXMM:

DOMICILIO.....

DATOS DA INSTALACIÓN RADIOELÉCTRICA:

NOME DO BUQUE:.....

SINAL DE IDENTIFICACIÓN:.....

GT:.....ESLORA .....

TIPO DE INSTALACIÓN (A1, A2, A3, A4):.....

REALIZADA EN:.....

PROPIETARIO DO BUQUE.....

A empresa instaladora arriba indicada CERTIFICA que a instalación radioelétrica do buque.....foi realizada de acordo coas prescricións establecidas no Regulamento de radiocomunicacións marítimas (Rd.....do.....), e cumpre cos requirimentos establecidos polas recomendacións e resolucións da Organización Marítima Internacional (OMI) e da Unión Internacional de Telecomunicacións (UIT).

En ....., o.....de..... de .....

O representante da empresa instaladora

Visto e prace do inspector radiomarítimo

DIRECTOR XERAL DA MARIÑA MERCANTE

CAPITANÍA MARÍTIMA DE:

ANEXO VII
Solicitud de rexistro de equipamentos radioeléctricos mariños

DATOS DO SOLICITANTE

Nome ou razón social: .....

Domicilio social:.....

Documento de identificación (CIF/NIF):.....

Representado legalmente por don: .....

En calidade de: ..... con DNI/Pasaporte número: .....

DATOS RELATIVOS Á NOTIFICACIÓN:

Domicilio para notificacións: .....

Localidade: ..... Provincia: .....

Distrito postal:..... Teléfono: ..... Fax: .....

Correo electrónico: .....

SOLICITA da Dirección Xeral da Mariña Mercante do Ministerio de Fomento o número de rexistro do seguinte equipamento:

DATOS DO EQUIPAMENTO:

Tipo de equipamento: .....

Marca:.....

Modelo: .....

Fabricado por: (*nome e enderezo do fabricante*):.....

Normativa técnica/Organismo notificado/Centro de ensaio:.....

.....

.....

Esquema simple da configuración dos diferentes elementos do equipamento:.....

.....

.....

E para iso, achega a seguinte documentación:

Fotocopia compulsada do DNI/NIF do solicitante ou copia adverada das escrituras de apoderamento do seu representante.

Certificado de conformidade do equipamento.

Memoria técnica do equipamento.

Manual de instrucións.

Fotografías do equipamento.

Outros certificados ou documentos (indicar cales).

(1).....

(2).....

(3).....

(4).....

(5).....

En....., o.....de.....

O solicitante

(Selo e sinatura)

ANEXO VIII

**CERTIFICADO DE SEGURANZA RADIOELÉCTRICA
(ANVERSO)**

DIRECCIÓN XERAL DA MARIÑA MERCANTE

CAPITANÍA MARÍTIMA de:

_____

CERTIFÍCASE que no buque abaixo descrito foron recoñecidos, con data do _____, no porto de _____, as instalacións radioeléctricas e equipamentos de radiocomunicacións e radionavegación instalados a bordo, a teor do disposto no Regulamento de radiocomunicacións marítimas (Rd..... do.....), no Convenio internacional para a seguranza da vida humana no mar (SOLAS), e na lexislación nacional vixente.

En _____, o _____ de _____ de _____

O funcionario autorizado

NOME DO BUQUE	DISTINTIVA	MMSI	CLASE	REXISTRO (GT)	ESLORA (L)
PORTO DE MATRÍCULA	ARMADOR	PORTO E DATA DO ÚLTIMO RECOÑECIMENTO		CADUCIDADE DESTE CERTIFICADO	

OBSERVACIÓNS E NOTAS:

IMPORTANTE. É obrigatorio ter este certificado a bordo á disposición da Administración marítima.

(REVERSO)
Inventario de seguraza radioelétrica

Buque:	Distintivo:	MMSI:	NIB:
---------------	--------------------	--------------	-------------

LICENZA DE ESTACIÓN DE BARCO Nº:	VÁLIDA ATA:
ZONAS MARÍTIMAS POLAS CALES O BUQUE ESTÁ AUTORIZADO A NAVEGAR:	
TIPO DE MANTEMENTO ELIXIDO:	
<ul style="list-style-type: none"> • Mantemento en terra: _____ Número de autorización da empresa: _____ • Duplicación de equipamentos: _____. • Mantemento a bordo: _____ Nome da persoa encargada do mantemento: _____ 	

DATA CADUCIDADE BATERÍAS DAS RADIOBALIZAS:			
DATA CADUCIDADE DOS DISPOSITIVOS DE LIBERACIÓN HIDROSTÁTICA ASOCIADOS A CADA UNHA DAS RADIOBALIZAS:			
DATA CADUCIDADE BATERÍAS RESPONDEDORES DE RADAR:			
DATA CADUCIDADE BATERÍAS EQUIPAMENTOS PORTÁTILES DE VHF:			

EQUIPAMENTO RADIOELÉCTRICO E DE RADIONAVEGACIÓN

UNIDADES AUXILIARES:

UNIDADE	MARCA/MODELO	Nº SERIE	Nº CHAMADA	CONECTADO A

EQUIPAMENTOS RADIOELÉCTRICOS:

MARCA/MODELO	Nº APROBACIÓN/REXISTRO	Nº SERIE	FRECUENCIAS ASIGNADAS